

svensk FALLSKÄRMSSPORT

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER FYRA 2014

ÅRGÅNG 43

Angleweek i Näsinge
100-manna diamond
SM i alla grenar 2014

HÖST-SPECIAL

extra sidor, späckat sensäsongsnummer!

CYPRES 2

Reliability made in Germany

VI GRATULERAR

VÄRLDSMÄSTARNA 2014

Belgians mästare landslag
i färdskärmshoppning

NMP-PCH
Hayabusa

F 24 öppna klassen

www.cypres.cc

DIAN MATTE PHOTOGRAPHY

För ett tag sen jobbade jag på ett kontor där det fanns en man som var mycket intresserad av fallskärmshoppning. Självklart började vi prata på lunchen. Flera dagar i rad kunde han ganska detaljerat prata om frifallskänslan men samtidigt ställde han en massa frågor om sporten.

Han kunde säga saker som "Du vet när man njuter av utsikten i frifall..." och "Hur fungerar reserven?".

Jag fick intrycket av att han hade gjort ett, kanske två, tandemhopp och gärna ville gå kurs men kände sig för rädd. Han pratade på om frifall och till slut frågade jag honom var han hade gjort tandemhoppet, jag kanske kände tandempiloten?

"Nä, alltså jag har aldrig hoppat. Men jag har drömt om att falla fritt så många gånger att jag vet hur det känns".

Jag fick nästan fejka en hostning för att inte skratta, för han var helt allvarlig. När min chock lagt sig frågade jag honom varför han inte bara bokade ett tandemhopp, men han var helt enkelt för rädd nu när han hade barn och kände sig för gammal. Dessutom hade hans drömmar uppfyllt den drömmen. Och han var mycket nöjd med upplevelsen.

Inom hoppningen finns det ju också drömmar, nyfikenhet och förutfattade meningar. Jag inbillar mig att wingsuthoppning är fantastisk och att hoppa tandem är riktigt obehagligt. Och jag har inte provat nå-

got av dem och har egentligen ingen anledning att tycka som jag gör. Jag har träffat hoppare som absolut vill, och andra som absolut inte vill, bli AFF-instruktörer baserat på hur elevverksamheten fungerar på hemmaklubben. Jag har träffat hoppare som fantiserar om att flytta utomlands och göra hoppningen till sin livsstil och hoppare som bara ser svårigheterna med det.

Oavsett om du har en god eller dålig syn på något för dig okänt, så vet du inte helt säkert hur det ligger till om du inte provat. Det gäller alla förutom min före detta kollega.

Just detta nummer innehåller åtta sidor mer frifall. Förhoppningsvis hittar du något som du blir nyfiken att prova på, och inte bara fantisera om, när tillfället presenterar sig. Trevlig läsning!

Virginia
Mei
Tomas

- 4 Kalendariet. **Lösryckt**, notiser om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten**, Ronny Modigs.
- 6 Uppvisningsgruppen invigde **Pride-festivalen**.
- 8 **Angleweek** i Näsinge – populärare för varje år.
- 10 **Riksinstruktören** Petter Alfsson-Thoor – höstkänning.
- 12 **Incidentrapport** – när allt går fel.
- 14 Lär dig mer om **wingsuit**.
- 17 Annorlunda SM i tiomanna **speedformation**.
- 18 Första **100-manna** outfacing diamond.
- 22 **Svenska mästerskapen** i alla grenar 2014.
- 30 Nära medalj på **VM** i Tjeckien.
- 32 **VM** i **precision** och **CF** i Bosnien-Hercegovina.
- 33 Underhållande **DM** södra.
- 34 **Birdman** Boogie.
- 35 **FK Dala** firade **40** år.
- 36 **Nyfiken** på... Smögen.
- 40 **SSC-cupen** avgjord.
- 42 **20-manna** **headdown-rekord**.
- 43 **Kontakta SFF**.
- 44 **Baksidan**.

Omslaget:

Inhopp till Kosteröarna under årets Angleweek på Näsinge utanför Strömstad.

Foto: Chris Brook.

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla medlemmar i SFF.

Ansvarig utgivare
Ronny Modigs
Svenska Fallskärmsförbundet
Telefon: 0706-04 06 10
E-post: ronmod@gmail.com

Produktion
Layout, originalarbete, bildredigering
och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 031-91 88 01
Fax 031-91 88 02
E-post: himmelsdyk@telia.com

Insänt material
Redaktionen ansvarar endast
för beställt material. Vi förbehåller
oss rätten att redigera insända
texter. Godkännande av publi-
cering i SFS är samtidigt
publiceringsgodkännande av
det tryckta materialet som en
lägupplöst PDF-fil på hemsida
tillhörande SFF eller SFS.

Adressändring
Medlemmar i Svenska
Fallskärmsförbundet (SFF)
skickar adressändring till SFF
(se nedan). Endast icke-SFF-
medlemmar skickar adressänd-
ring till Himmelsdyk (se
ovan "Produktion").

Prenumeration
Fem nummer inom Sverige
349,- till bankgiro 5650-9433,
Himmelsdyk.

Redaktörer – planering och texter
Tomas Almbo
Trädgårdsgatan 10
753 09 Uppsala
Telefon: 0706-28 80 82
E-post: tomasalmbo@gmail.com

Annons
Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress som ovan.

Utgivning
5/14: vecka 51
1/15: vecka 13
2/15: vecka 22
3/15: vecka 33
4/15: vecka 42

**Svenska
Fallskärmsförbundet**
Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / Rf: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Signerade artiklar
Signerade artiklar speglar författarens
bild av verkligheten och inte nödvän-
digtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

**Kontakta
redaktionen
för besked
om nästa
materialdag.**

Kalendariet

På gång
2014-15

OKTOBER

25-26: Actionweekend, FK Dala. Mer information: Facebook-eventet "Actionweekend 2014".

NOVEMBER

15-16: Förbundskonferens, Karlsborg. Kontakt: ri@sff.se

FEBRUARI 2015

6-8: Bas-kurs, Bosön (sista anmälningssdag 1/11). Mer information kan du få av din klubbs chefsinstruktör.

26 feb - 1 mars: Hoppedarkurs, Bosön (sista anmälningssdag 1/11). Mer information av CI på din klubb.

MARS 2015

4-8: Hoppmästar-kurs, Bosön (sista anmälningssdag 1/11). Mer information av CI på din klubb.

4-8: Kursledar-kurs, Bosön (sista anmälningssdag 1/11). Mer information av CI på din klubb.

15-27: Flajflaj 2015, Elsinore i Kalifornien. Mer information: Facebook-eventet "Flajflaj2015" eller www.flajflaj.com

Hans Berggren

Funktionsnedsatta tävlade i hoppning

Under de franska mästerskapen i fallskärmshoppning, i Vichy den 30 juli - 3 augusti, kunde personer med funktionsnedsättning vara med och tävla.

Den tävlande hoppar med en tandempilot som ser till att de blir stabila och låter sedan passageraren, alltså den tävlande, ta över. Tävlningen går ut på att i fri-fall starta och stoppa fyra svängar på kortast tid. Under tiden har tandempiloten höjdcoll. I de fall den tävlande kan dra fallskärmen och sköta skärmflygningen själv, görs även det men tandempiloten tar över inför landning. Varje deltagare gör tre hopp som filmas och sedan bedöms av FAI-domare.

Segraren blev 35-åriga Veronique Seco med 34,14 sekunder. Hon var en av åtta deltagare, fyra kvinnor och fyra män, som valdes ut efter motivering och tidigare erfarenhet för att delta i tävlingen.

Det var på initiativ av FAI och franska idrottsförbundet som idén att anordna en tävling kom till. Båda organisationerna har jobbat för att främja fallskärmshoppning för personer med funktionsnedsättning. Tack vare bidrag och engagemang från andra organisationer kunde specialanpassade tandemseklar tillverkas och tandempiloterna kunde få utbildning kring funktionshindret i fråga. Efter en testperiod beslutades att tävlingen skulle ingå i de franska mästerskapen.

Idag är det en liten, men växande, grupp människor med funktionsnedsättning som utövar fallskärmshoppning i Frankrike.

Olycka på Myggbugit

Den 5 augusti gjorde Robert Rydén en hård landning som resulterade i ett brutet lårben och en fraktur på bäckenet samt kotkompressioner. Olyckan skedde under Myggbugit på ÖFSK och Robert vårdades på sjukhus i Östersund.

"Jag minns inte mycket från hoppet. Det blev filmat från marken men jag har inte orkat se det än. Även om det var en tuff smäll så har det gått bra. Jag tar mig fram på kryckor men har svårt att böja mig. Jag har börjat med rehabilitering, målet är inställt på hoppstart 2015 och löpträning så snart det är möjligt", säger Robert.

Maria Olsson

Full ruljans på hoppveckan i Orsa

Traditionenligt gummibåtshäng, besök av hoppare på airtrip, en gigantisk hagelstorm och högsommarhetta. Och så hoppning, dagarna i ända. Det är några av sakerna som kommer att bli ihågkomna från FK Dalas årliga hoppvecka i Orsa i juli.

När piloten Bengt Svensson landade klubbens 206:a Rulle-David vid 23-tiden på lördagskvällen var det efter sin 150:e lift under veckan. Hans flygning hade föregåtts av ytterligare 16 lifter. Och med hoppdagarna som konsekvent pågick från nio-tiden på morgonen till elva på kvällen var det inga problem att komma upp i ett stort antal hopp.

Sammanlagt gjorde de 64 hopparna från nio olika klubbar 936 hopp.

På bilden nedan syns dalahopparen Carl-Oskar Bohlin under ett av veckans många skymningshopp. Se även denna tidnings baksida!

Robert Rydén

Guld till Magnus Falk

Sveriges förmodligen mest hängivne precisionshoppare Magnus Falk från FGCC, stod högst upp på pallen under de Adriatiska mästerskapen. Magnus Falk hoppade serien 0-1-1-0-0-2-0 vilket blir totalt fyra centimeter och tävlingens bästa resultat. Mer om Magnus och tävlingen kommer i nästa nummer av Svensk Fallskärmsport.

Vilka är de svenska fallskärms hopparna?

Av Sveriges 1 472 fallskärms hoppare är 1 237 (84 procent) män och 235 (16 procent) är kvinnor.

- Det vanligaste namnet bland männen är Johan (45 stycken/3,63 procent).
- De vanligaste namnen bland kvinnor är Anna och Maria (10 stycken var/8,52 procent).
- Medelåldern bland män är 33,3 år.
- Medelåldern bland kvinnor är 32,3 år.

Statistiken är hämtad från SFF:s kansli den 22 augusti i år.

Johannes Bergfors

Snabba svenskar på UK nationals

Daniel Hagström och Henrik Raimers deltog på brittiska mästerskapen UK Nationals i speed i september och kammade hem andra respektive fjärde plats av totalt elva deltagare. Första platsen gick till Jason Bird med slutresultatet 445,33 km/h, endast 3,67 km/h före Daniel Hagströms slutresultat på 441,66 km/h. Daniel Hagström satte dessutom nytt svenskt rekord med 456,46 km/h.

Henrik Raimers slutresultat blev 413,73 km/h där hans snabbaste hopp klockades till 419,71 km/h.

For beginners and progression

AFF Residential courses once a month, including transfers and 7 nights accommodation. Traveling alone...? Don't worry, you'll be part of the family from the moment you arrive. Places limited, contact us now to book your course.

Next courses: 14-20 Oct, 18-24 Nov, 09-15 Dec, 13-19 Jan

Want to progress with FS or FF and obtain your B-Licence... Our all inclusive Progression Courses including PS/FF coaching gets all the theory and practical sessions complete while getting you in the air for FS or FF training. Just get to Seville airport and let us do the rest...

Next courses: 30 Sept - 06 Oct, 18-24 Nov, 23 Feb - 02 March, 18-25 May

For experienced skydivers

Skysaver Weeks
06 - 10 Oct, 03 - 07 Nov, 01 - 05 Dec

Intense Freely Coaching
06 - 10 Oct, 01 - 05 Dec

TrackDayz 11 - 12 Oct, 06 - 07 Dec

Flight-1 Canopy Course 101 & 102 13 & 14 Dec

Dornier Christmas Boogie
20 Dec - 04 Jan

Skydive Spain

15,000ft

This is our territory

info@skydivespain.com
www.skydivespain.com

Aeródromo La Jüana,
Bollulos de la Mitación, Sevilla,
DZ: +34 687 726 303
Office: +34 955 766 056

Dornier Christmas Boogies!

SKYDIVE ALGARVE

Sun, Sea and Skydiving
20 December - 11 January

Lead Organisers:
Milko - FS
Domi Kiger - FF
Ally Mine - FF
Tigern Odd-Martin
Holgestad - WS

More details on FB event page

Aerodromo Municipal de Portimao, 8500-059 Alvor
info@skydivealgarve.com
www.skydivealgarve.com

Seville
20 December - 04 January

from as little as **22,50€** per jump!

Lead Organisers:
Marco Arrigo - FS
Adam Dare - FF
Rene Terstegen (Torstora) - FF
Jack Johnson - WS

Make your AFF course at Christmas.

Några ord från...

Vi hann knappt blinka – och så var större delen av hoppssäsongen 2014 över. Det blev ännu en riktigt bra sommar, tack alla ni därute som har slitit och drivit på för att få hjulen att snurra i hoppssverige! Nu kommer den delen av året när vi samlas för att dra upp planerna för framtiden.

2014 markerar halvtid för den strategi vi tillsammans har skapat och som sträcker sig mellan 2012 och 2016. Under vintern som gick kunde vi konstatera att det går ganska, eller riktigt bra, när det gäller de flesta av strategins delmål. Men på ett område står vi och stampar: tillväxten.

Vi behöver bli fler för att det gör oss starkare. Är vi fler kan vi hoppa mer och bli ännu bättre på det vi gör, både i luften och på marken. Vi får en tryggare ekonomisk bas och vi blir en starkare röst att räkna med i samhället.

När du läser det här har vi redan gjort en enkätundersökning på nätet om tillväxten, för att ta reda på vilka som är de tuffaste hindren för att Sveriges fallskärmsklubbar ska kunna växa. Resultatet sammanställer vi och diskuterar på den årliga förbunds konferensen i Karlsborg 15-16 november. Därefter fattar vi i förbundsstyrelsen beslut om hur vi ska stärka tillväxten i hoppssverige.

Miss inte din möjlighet att påverka den här processen. Hör av dig till din klubbstyrelse och berätta vilka förslag du vill att de ska ta med sig till konferensen.

Som ni vet brinner jag för tävling, som är det mest överlägsna sättet för oss att utvecklas som hoppare och visa upp vår sport för omvärlden. SM i år blev en bra tillställning där alla grenar samlades och gjorde upp om de nationella medaljerna. Det är roligt att se att intermediate- och rookieklasserna växer.

På VM-tävlingarna i slutet av augusti kämpade alla våra landslagshoppare väl. Den stora skrällen var Team Entangled som drog till med ännu ett nytt svenskt rekord – 29 poäng på en runda i CF2 är en prestation av mycket hög klass. Grattis! Även våra landslagshoppare i speed, som för första året var en officiell gren på internationell nivå, gjorde utmärkt ifrån sig och satte rekord på rekord. Senast Daniel Hagström med 456,46 km/h. Och Lars Eklund var otroligt nära en internationell bronsmedalj. Bra jobbat!

Grattis också till de 20 svenska friflygare som satte nytt svenskt rekord i head-down-formation i augusti, och till Siv Lindgren och Mats Svensson som var med och satte inofficiellt rekord med en 100-manna "outfacing diamond" i Tjeckien samma månad. I början av november tävlar våra landslagsswoopare på VM i Florida och vi önskar dem förstas stort lycka till. Bland dem finns Johan Karlsson som efter ett skadefyllt år gjorde comeback med besked i september och satte nytt rekord i hastighet. Härligt!

I november arrangeras för första gången ett vindtunnel-VM enligt FAI-regler och med nationell representation. En väldigt rolig utveckling! Sverige representeras av SM-vinnarna Orion i friflygning och silvermedaljörerna eXact i FS4 (Volo tillfrågades men tackade nej).

Själv förbereder jag i skrivande stund min insats i SM i speedformation i slutet av september. På annan plats här i tidningen kan du se om mitt lag lyckades försvara förra årets SM-guld eller inte!

Ronny Modigs
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet, SFF • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

Uppvisning invigde Pr

För andra gången invigde fallskärmshoppning Pride-festivalen i Stockholm. Det är genom samarbetet med Försvarsmakten som SFF:s uppvisningsgrupp fick ett fint tillfälle att representera båda organisationerna.

Text Virginia Åslund
Foto Mikael Söderberg

Medverkande på Pride 2014

Johan Julin var den som fixade med allt praktiskt runt omkring. De som hoppade ut över publiken med Pride- och Sverigeflaggor var Elof Wecksell, Tobias Hellmark, Ludvig Åkeson och Jens Grahn. Hoppledare var Mikael Söderberg.

gsgruppen ide-festivalen

Egen träning.

"Vi tränade alla var för sig. Jag gjorde mina träningshopp på FK Aros genom att använda de naturliga hinder

som finns och försöka landa precis där jag vill. Det är även viktigt att man i god tid bestämmer vilken utrustning man ska hoppa med. Jag hoppade med en hyrriegg när jag tränade, så det är den kalotten jag har i minnet och vill hoppa med på uppvisningen. Sen rekar vi platsen samma dag men förbereder för sista minuten-ändringar. Det blir alltid sådana på den här typen av tillställningar", säger Elof Wecksell. På bild: Elof Wecksell.

Nöjd publik. "När vi landade så hade vi en publik som applåderade och skrek. Många kommer fram och vill ta bilder och prata. 'Är det inte läskigt?' och 'Går det att styra?' är de vanligaste frågorna. Vi stannar säkert upp till en timme och pratar med folk ur publiken samtidigt som vi packar", berättar Elof Wecksell. På bild: Tobias Hellmark och Ludvig Åkeson.

Lyckat hopp. "Uppvisninghoppet gick jättebra. Det blev några sista minuten-ändringar, vi fick hopptillståndet tidigare än väntat och så hade man satt upp 30 meter höga heliumballonger precis där vi skulle flyga in för att landa. Det var ju ett störande hinder men det gick bra ändå", säger Elof Wecksell. På stora bilden: Tobias Hellmark.

Angleweek

populärare
för varje år

För fjärde året i rad träffades hoppare från hela världen i Näsinge för att delta på Angleweek, som arrangeras av FKCG. Ett läger som blir populärare för varje år.

Text **My Annie Svelander**
Foto **Mike Carpenter**

Det första Angleweek hölls 2011 och då gästades lägret av 20 deltagare. I år fylldes de 50 platserna upp på tio minuter. Med tretton nationaliteter representerade kan man lugnt säga att Angleweek har satt Näsinge och Sverige på den internationella hoppagendan.

Inför veckan hyrdes en Beach 99 som flögs över från England. Det är ett tvåmotorigt plan som tar 22 hoppare till 4 000 meter på sju minuter.

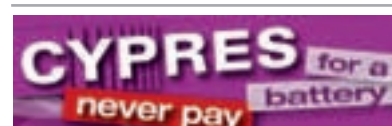
Under årets Angleweek kunde man se resultatet av det fokus man lagt på vin-

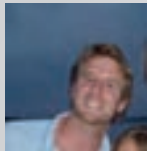
kelflygning i form av hoppglädje och kreativitet. Vinkelflygning har utvecklats till en mer dynamisk disciplin på alla nivåer eftersom både vinkel, hastighet och riktning kan variera i ett och samma hopp. Headup-angle har också tagit fart och fler och fler provar på och mässtrar tekniken.

”När vi kom på idén om Angleweek var det ett relativt nytt koncept. Vi ville hålla ett läger på hög nivå i Sverige med fokus på vinkelflygning. Vi kunde redan då se potentialen och utvecklingsmöjlig-

heterna inom disciplinen och ville hålla ett läger med fokus endast på vinkelflygning i alla former och storlekar” säger Nina Forsberg.

Angleweek erbjuder inte bara hoppning i världsklass utan hålls på en idyllisk plats på västkusten – Näsinge är ett som-

Tim Douglas, deltagare

"I was lucky enough to be part of the very first Angleweek in Näsinge, and since then it's

been pushing the limits of its participants on angle and movement skydives. Näsinge is very special to me; it's where I did my first jumps after my AFF and where I discovered freeflying. It's a beautiful place with green fields and forests dotted with lakes.

I love the idea of doing movement jumps all week, it allows the groups to get tight and current and then try something technical like direction changes, slot switching, head up et cetera. I love the event and I'll be back next year for sure."

Rafael Schwaiger, coach

"The atmosphere at Angleweek was absolutely amazing, a warm and loving vibe from all participants and coaches. Everyone had great

enthusiasm to learn and enjoyed each other's company. Besides jumping we went swimming in the beautiful Swedish lakes that surround the drop zone and had beer together in the evenings and kept discussing flying.

As a coach I was treated very well. The organization makes it so enjoyable for everyone, because everything ends up working perfectly without any questions asked. Everything is taken care of. Whet-

her you want to go on a summer vacation and do a few jumps or you want to really progress, Angleweek is the place.

The level was overall well above average and the jumps we could do ended up being very advanced. The overall progression was awesome, everyone ended up learning a lot while still having a lot of fun in the progress. The future of this event looks bright, no doubt. Skydiving paradise!"

Lisbet Fredriksen, deltagare

"Angleweek er 'pure happiness', det er boogien som har alt og som fokuserer kun på eg jeg synes er morsomst i hele verden, vinkler! I år var mitt andre år på Angleweek. Når jeg begynte å tracke så var det en boogie alle snakket om, denne fantastiske Angleweek! Stemningen på denne boogien er magisk. Det er chill og

menneskene som kommer har en evne til å connecte bra.

Jeg ble tatt veldig godt imot av alle og satt på en grupp som jeg kunne følge hele uken. Men de hadde grupper for alle nivåer, også de som hadde tracket litt. Alle ble vesentlig bedre! Progresjonen var genialt bra! Det var veldig greit, man fikk bedre kontakt med de andre hopperne og en ny coach hver dag, som da lærte oss nye ting. Supert opplegg med proff da-

gens video der vi får et innblikk i hva de andre gruppene gjør. Midt i uka blir det arrangert innhopp på Koster, det mest magiske innhoppet jeg har gjort.

Jeg var super imponert over at de har laget en boogie for alle som tracket: det er Mecca, det er heaven! Nivået på deltagerne blir bedre, folk er mye i tunell, man møter gamle og nye kjente. Nei nå er det bare å vente på mailen fra Nina med når dette skjer!"

Headup-vinkel coachad av
Micah Couch från Skydive Dubai.

marhoppfält för alla. Med grillning, bad och veckans höjdpunkt: in hopp på stranden på Kosteröarna med tillhörande middag på skaldjursrestaurang.

"Vi vill att Angleweek ska vara en mötesplats för de som vill vara med att utveckla och pusha sporten och även dela erfarenheter och idéer men framförallt ha kul och lära sig nya saker" säger Nina Forsberg. ■

En sammanfattning av veckan finns även som film, redigerad av Lika Borzova. Sök på nätet efter Angleweek 2014.

FKCG:s ordförande Nina Forsberg som tillsammans med klubbens återkommande norska gästhoppare Håvard Flaot är initiativtagare till Angleweek.

Petter Alfsson-Thoor:

Höstkänning

Välkommen till svensk fallskärmshoppning. Det finns just nu en grupp hoppare i Sverige som precis tagit steget in – in i en värld som bara kan upplevas på plats. Alla har sina orsaker till att bli fallskärmshoppare men en sak har vi gemensamt: det är egentligen ganska kul. Du som är ny kanske inte har funnit din plats och vad du vill hålla på med utan provar dig runt mellan olika typer av hoppning. Fallskärmsslang haglar ute på hoppfält där svengelskan och fikontermer om möjligt är ännu mer etablerade än ute i samhället.

Som hoppare öppnas nu en karriär av möjligheter inom sporten. Kanske vill du fokusera på tävling, eller att bli instruktör och utbilda nästa generation hoppare, eller bara vara dig själv för en stund i frifall.

Nu när hoppssäsongen lider mot sitt slut öppnar sig ett långt kallt och mörkt tomrum för de som inte åker till varmare breddgrader och provar fallskärmshoppningen där.

Men för dig som har ambitioner att gå vidare i hoppningen finns det en mindre buffé av utbildningar att gå. Under våren erbjuder SFF en rad kurser.

För dig som är färsk – gå Bas-kursen, du får möjlighet att diskutera fallskärmshoppningens alla sanningar och myter tillsammans med hoppare från hela landet som är i samma sits som just du. Bas-kursen leds av en grupp handledare som alla är erfarna fallskärmshoppare som brinner för att föra arvet vidare och att skapa självtänkande och säkra fallskärmshoppare.

Du som är redo att bli instruktör eller utveckla ditt instruktörsskap kan gå hoppledarkurs, hoppmästarkurs, AFF-instruktörskurs och tandeminstruktörskurs under våren. Och för dig som ser fallskärmsflygning som ditt kall kommer det även att genomföras kalottinstruktörskurs under våren.

Det var det som komma skall. Och det som har varit då? Sommaren har gett hoppssäsongen goda möjligheter att få falla fritt i varmt solsken – något som endast kan göras tack vare alla de klubbar som driver runt hjulet.

IBland glöms det bort vad som egentligen krävs för att få det att snurra. Det är ett väldigt gediget engagemang som krävs och ett engagemang som inte alltid uppskattas till fullo. Se dig om i klubben och fundera på vilka som du anser ha stöttat klubben för att få den att rulla. Glöm inte att ge dem en rejäl ryggdunk.

Just nu sitter säkert ganska många medlemmar på goda förslag och idéer. Se till redan nu att få dem i rullning. För när nästa hoppssäsong är här och allt fler lifter börjar köras på helgerna är det bäst om förra säsongens idéer redan har hunnit damma till.

Nu närmast ligger planeringen för de förbundskonferenser som skall genomföras. Dels den årliga CI- och ordförandekonferensen, men även en uppsamling av årets SFU-försök.

Att införa ett nytt utbildningssystem har blivit hårda bud. Det finns starka viljor och olika sätt att se på lösningar, och det är minst sagt

Bestäm dig för vad du vill undvika att uppleva när du är på hoppfältet för att ha en härlig dag med fallskärmshoppning.

svårt att försöka etablera ett annat sätt att se helheten för de som redan är ingrodda i verksamheten.

Det finns inte ett svar på vad som är rätt sätt. Det finns flera goda varianter på hur man kan utbilda elever. Jag kan inte mer än hoppas att de argument som framförs är för helheten och inte individers skull. En utbildningsplan, om det skall vara en utbildningsplan vill säga, måste passa de flesta klubbar och den måste passa ett utbildningssystem för instruktörer.

Vi får se var det landar efter årets utvärdering. Kanske ställs allting på ända i våra definitioner om hur man kan genomföra utbildningssystem om eller när det finns en, eller kanske flera, fungerande vindtunnlar i Sverige.

Det skall bli mycket intressant att följa utvecklingen.

Ytterligare så skall USK, utbildnings- och säkerhetskommittén, tillsammans med de mest etablerade kalottflygarna i landet träffas för att diskutera våra utbildningar i högfartslandningar – samt hur vi vill förmedla gränsvärden för vad vi anser vara ett acceptabelt beteende.

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

Det är en del i det hela, att de etablerade elit-swooparna får säga sitt, de har överlevt sin karriär av en anledning. Samtidigt finns det ett mycket kraftigt incitament att lyssna på de som inte är högfartslandare, och främst de som i någon form fått hantera de tillfällen när det skett allvarliga haverier.

Vi åker ut på hoppfältet för att ha roligt. Vi är medvetna om risken att något allvarligt kan hända när som helst. Alla våra utbildningar och vår allmänna säkerhetskultur i fallskärmshoppningen är präglade av att ta hand om varandra, och vi är rätt så bra på det.

Trots det är resonemanget om omtanke inte bara riktat åt ett håll. Det gäller alla utövare av olika discipliner att inte vara en fara för andra och sig själv. För tro mig. En väldigt stor andel av de personer som fått hantera en klubbkamrats haveri mår dåligt, några en kort tid, andra under avsevärt längre period. Dessa individer har precis samma passion för fallskärmshoppning även om de kanske inte just håller på med den extremaste formerna av sporten. De individernas röst är värd lika mycket i vad som skall accepteras, glöm inte det i den här diskussionen.

Kan vi undvika att något upprepar sig, då skall vi sträva efter det och inte gömma huvudet i sanden. Det är ett stort jobb om vi vill göra kulturförändringar, ett sådant jobb inkluderar samtliga utövare av den här sporten.

Jag har skrivit det förr och jag skriver det igen. Bestäm dig för vad du vill undvika att uppleva när du är på hoppfältet för att ha en härlig dag med fallskärmshoppning. När du bestämt dig, berätta det då.

Om du har bra förslag eller tankar på hur vi kan bli bättre på vad vi gör. Låt mig veta, jag är intresserad. Det kan gälla i princip vad som helst i vår verksamhet där vi hoppar fallskärm.

Ha en skön höst. Passa på att hoppa nu när luften blir allt klarare, det är vackert!

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

MORE IS LESS

MAKE YOUR RIG INVESTMENT LAST LONGER

Looking for the safest downsizing option, while saving money? With the Pulse, you can fit larger canopy sizes into your first container, making that investment more valuable and giving a longer life to your rig as you progress.

The smaller pack volume of the Pulse allows you to safely put larger canopies into that first container, with the ability to downsize to a smaller full zero porosity canopy when ready.

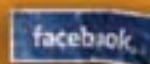
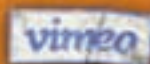
Everyone wants an easier pack job. You don't have to fight this canopy to get it into the bag. A great choice for beginners, as it helps you develop good packing habits without the hassle.

PULSE

BY PERFORMANCE DESIGNS

The Pulse and the Optimum reserve make for the perfect combination. Since both use our proprietary low bulk fabric, combining them gives you the ultimate in flexibility and safety.

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM

PROJECT ORANGE 10.16.13 PROJECT ORANGE
CANOPY PILOTING • ACCURACY • CREW SKYDIVE CITY, FL
VISIT PERFORMANCEDESIGNS.COM/PROJECTORANGE.ASP

INCIDENT RAPPORTER

Helt plötsligt så händer nästan allt som kan hända på en gång i ett fallskärms hopp. Vådautlösning i full fart. Intrasslad i linorna, roterande felfunktion på huvudfallskärmen och en lina sitter fast runt kameramontaget.

av Petter Alfsson-Thoor

Fallskärmsrapport

- Tid i sport: tre år
- Antal hopp: 335
- Antal hopp senaste tre månaderna: 30
- Antal hopp med aktuell utrustning: 70
- Typ av huvudfallskärm: Silhouette 190
- Rigg: Javelin
- Övrig utrustning: Kamerahjälm med Gopro-montage

Avskrift från fallskärmsrapporten:

Övar headdown-övergångar med FF-coach och får i sista försöket före bryt vådautlösning genom att containern öppnas. Linorna trasslar in sig runt ben och fötter vilket jag hanterar genom att lägga mig på rygg och trassla ut benen.

Bagen drar ut piloten och jag hänger under en voltad kalott med line-over som roterar. Har dessutom en lina runt min Gopro vilket gör att huvudet är låst. Kuttar hjälmen och får loss huvudet, genomför sedan reservdrag. Hänger under reserv på 900 meter, landar oskadd på fältet.

Tillägg i rapporten

Min andra vådautlösning vilket borde generera en del höjda ögonbryn och fråge-

ställningar, inte minst hos mig själv. Första vådautlösningen berodde på att olika personer bytte loop respektive stängde container utan att uppmärksamma att loopen var alldeles för lång. Solklar brist i min utrustningskontroll.

Denna händelse är lite mer oklar. Givetvis har jag i något led brustit i min kontroll men den direkta orsaken till vådautlösningen är inte fastställd. Loopen var hel och lagom lång, ingen krock i frifall, inget onormalt tryck eller liknande mot containern i flygplanet. Min normala rutin som jag inte ens reflekterar över har varit att med vänster hand kontrollera flik och pin före uthopp. Eftersom detta alltid gått på rutin kan jag inte svära på att jag gjorde det denna gång då jag helt enkelt inte minns.

I min strävan efter att vara en säker hoppare, något jag ansett och vill fortsätta anse mig vara, kommer jag be en kontrollant bedöma huruvida riggen ska anses vara friflygarsaker – något jag känner tvivel inför just nu. Riggen är inte ompackad än så jag har inte hoppat med den sedan reservdraget.

Utöver det har jag ändrat mitt sätt att packa pilotlinan mellan flikarna på containern och ökat antal pinchecks i flygplanet.

Jag ser inte mig själv som slarvig men det här var en riktig ögonöppnare – man kan inte kontrollera för många gånger eller för noggrant helt enkelt.

Ytterligare analys

av hopparen på begäran av RI

Min första prioritet blir att frigöra mitt huvud, försöker få bort linan men lyckas inte. Utlöser kutt-systemet till hjälmen och ruckar lite på huvudet – äntligen fri! Konstaterar att jag inte sitter fast någon annanstans och genomför reservdrag, får ut världens finaste reservskärm på cirka 900 meter. Petar ner handtagen

Från friflygarcoachens kamera.

Mariane Sjödin

innanför overallen, tar några djupa andetag och landar utan problem på fältet.

Jag kan inte minnas att jag under något moment gjorde några djupare analyser eller ens funderade särskilt mycket över vad som hände vilket gör mig än mer övertygad om vikten av att repetera och fantisera. När man väl hamnar i skiten går det fort. Jag kommer att fortsätta nöta reservdrag, öva på att hitta kutt-handtaget till hjälmen i alla möjliga och omöjliga situationer och vinklar samt försöka visualisera alla möjliga dåliga lägen man kan hamna i.

In med så mycket som möjligt i ryggmärgen, den tryggheten gör att sportens njutning blir ännu större!

Orsaken till vådautlösningen har jag ännu inte fått svar på, utrustningen är kontrollerad av en kontrollant utan anmärkning, inget fel på loopen, ingen kollision i frifall. Detta påminner mig och förhoppningsvis fler om vikten av utrustningskontroll. Gör en extra pincheck i planet!

Kommentar från RI:

Vådautlösning med risk för hästsko är en av de dödligaste felfunktioner man kan bli utsatt för. Den här hopparen har redan etablerade rutiner för utrustningskontroll men ändå händer det.

Dagens moderna fallskärmsutrustningar har fallskärmsindustrin anpassat för friflygning, just för att minimera risken för vådautlösningar. Äldre fallskärmsystem är primärt designade för att hopparen faller med magen mot marken och själva riggen inte blir utsatt för några större belastningar från vinddraget.

Vid friflygning så är det betydligt fler faktorer att ta hänsyn till. Till att börja med går det fort, betydligt fortare än vid maghoppning. Bara där är det en större exponering för vådautlösning. Ytterligare sker det frekventa positionsskiftningar

Bilderna på det här uppslaget är från hopparens Gopro.

där vinddraget flyttas i alla möjliga riktningar över riggen, och det kan med otur leta sig in i något veck och få fäste.

I detta fall verkar pilotlinan fått luft och sprinten dragits ur. När höljet väl är öppet så händer saker mycket fort. Har man tur blir man hängande i huvudfallskärmen som den här hopparen tidigare varit med om. Har man som i det här fallet en vådautlösning precis i en positionsförändring där ryggen eller baken är neråt, då blir det snabbt ett allvarligt scenario. Hopparen har här lyckas träckla sig ur linhärvan något sånär samtidigt som huvudfallskärmen kommer ut.

Nu är dessvärre den här hopparens problem inte riktigt över. Inte nog med att huvudfallskärmen kommer ut med en felfunktion som roterar kraftigt, det sitter dessutom fast en lina i kameramontaget.

Hopparens ageranden finns det inga synpunkter på. Helt plötsligt så händer nästan allt som kan hända på en gång i ett fallskärmshopp. Vådautlösning i full fart. Intrasslad i linorna, roterande felfunktion på huvudfallskärmen och en lina sitter fast runt kameramontaget.

Vad gör hopparen? Kopplar loss hjälmen, eftersom det är möjligt, genomför nödproceduren och kan landa kontrollerat i en fungerande fallskärm. Bra jobbat.

Lärdomar:

Utrustningskontroll. Skall du hoppa på ett vis som ökar systemets exponering mot fartvinden, förbered dig för det. Se om möjligt till att ha en utrustning som är anpassad för friflygning. Om det inte är möjligt: tajta loopen och stoppa undan pilotlinan samt ha en tajt och fräsch pilotficka. Äldre system löper större risk att få vådautlösning i friflygning trots de åtgärderna. Prata med en kontrollant eller en erfaren friflygare som kan ge dig tips på bra utrustningar för friflygning.

Kameramontage med Gopro – jag skall återigen nämna några ord om dessa montage. De är i princip byggda för att få linor att fastna runt dem. Hur ser en knap (del på en båt för att fästa tampar) ut? Jo, som ett Gopro-montage fast rundare.

Möjligheterna att få loss en lina från hjälmen under belastning är näst intill omöjliga, och den här hopparen är inte klen byggd vill jag lova. Att ha ett losskopplingsystem på hjälmen när det är en ökad upphakningsrisk är livsviktigt. Det går inte argumentera emot.

De är lätta att skaffa och få fast på en hjälm, men ibland med mindre eftertanke om eventuella konsekvenser. Nuvarande riktlinjer är tydliga: föreligger det ökad upphakningsrisk skall losskopplingsystem användas. Det gäller även erfarna

hoppare som ofta använder alla möjliga integralhjälm i sin hoppning utan ordentligt losskopplingsystem. Idag finns det bra montagelösningar som minimerar upphakningsrisken, använd dem.

För de som skaffar ett ordentligt kutt-system till sin kamerahjälm – som den här hopparen gjort och dessutom övar in sina nödprocedurer – har större chans att leva för att berätta historien efteråt.

Bra rapport!

Jag ser inte mig själv som slarvig men det här var en riktig ögonöppnare – man kan inte kontrollera för många gånger eller för noggrant helt enkelt.

Lär dig mer om...

wingsuit

Att hoppa med wingsuit kräver många hopp och noggranna förberedelser. Men det ger dig även längre frifallstid. En gren du kan utöva med andra eller helt ensam.

Text Virginia Åslund
Foto Johannes Klefbohm, Mark Harris

Flyger du ensam kan du passa på att sträcka ut dig helt, vilket är svårt med andra i närheten, och få maximal frifallstid. Upp emot fyra minuter, ibland mer, om du hoppar från 4 000 meter. Hoppas du med andra blir frifallstiden runt två minuter.

I och med att du har mer tyg på dig, och har därmed större yta att flyga på, faller du långsammare. Med en wingsuit

kan du komma upp i en relativt hög fart framåt som i sin tur också skapar mer lyftkraft. Med en wingsuit har du turbulens precis runt dig. Ju mer erfaren du blir desto bättre kan du hantera turbulensen och andra wingsuithoppare kan komma närmare utan att störa dig. Då kan ni vara två som flyger bredvid eller runt varandra.

”Man får börja småskaligt och när man känner sig bekväm kan man flyga med i princip hur många som helst” säger Johannes Klefbohm, wingsuithoppare sedan fem år tillbaka.

Är ni fler som flyger tillsammans kallas det för en flock. I en flock är det en som leder och bestämmer hastighet, vanligtvis är det en erfaren person som kan anpassa hastigheten efter flocken. Forma-

tioner som wingsuithoppare bygger är bland annat diamond och stack. Stacks byggs på höjden medan diamonds kan byggas på höjden, på bredden eller på både höjden och bredden.

”Det är svårare att bygga på höjden eftersom man kan hamna i någon annans turbulens, då åker man in i varandra och förstör formationen”.

När du är luften i så länge krävs det också att du förbereder din flygning nog, så att du inte blir störd eller stör andra i luften. Wingsuithoppare bör ha

går hela vägen ner till fötterna och inte "låser" benen som kräver 300 hopp. Har du inte tillräckligt med hopp är en bra övning till dess att tracka!

"Det är ganska många hopp som krävs vilket kan sätta käppar i hjulet men å andra sidan så finns det inte några organiserade instruktioner i Sverige. Utöver krav på antal hopp måste du få en genomgång av en erfaren wingsuithoppare som förbereder dig så gott som möjligt innan första hoppet. Första hoppet gör du helt själv, eventuellt kan en instruktör hoppa efter och vara med på avstånd. Det är främst tre viktiga mo-

Vingoverall (wingsuit), ur SBF (402:07)

Hoppning med vingoverall med låsta ben- och/eller armvingar får utföras av hoppare som har D-licens och minst 500 hopp, samt fått genomgång med erfaren vingoverallshoppare. Den erfarna skall ha minst 25 vingoverallshopp. Hoppning med vingoverall utan låsta ben och armvingar får utövas av hoppare som har C-licens och minst 300 hopp, samt fått genomgång av erfaren vingoverallshoppare.

ment man vill gå igenom: kuttssystemet av vingarna, draget och exit".

Uthoppet är ett ganska kritiskt ögonblick. Vingarna ska vara kollapsade, allt-

Uthoppet är känsligt. Vingarna ska vara kollapsade för att minska risken att slå i flygplanets stjärtparti.

en flygrutt som är planerad, förslagsvis av någon som kan området, för att inte riskera att hamna för långt från landningsplatsen.

Krav på antal hopp

För att få hoppa med en wingsuit krävs D-licens och minst 500 hopp. Det finns en variant där tyget mellan benen inte

Matilda Widham

"Man får börja småskaligt" säger Johannes Klefbohm, wingsuithoppare sedan fem år.

Runt 1930-talet konstruerades vingar av canvas som hölls upp av stavar i trä. På bilden syns fransmannen Vassard.

så inte utvecklade utan armarna ska vara hängandes längs kroppen.

”Det finns annars en risk att man slår i stubben, flygplanets stjärtparti. Man kan skada sig allvarligt eller dö. Jag har sett ett par gånger när det varit extemt nära att hända”.

Det är svårare att bli stabil i en wingsuit och ett vanligt nybörjarfel är att man hamnar i en okontrollerad rotation, en flatspinn. En flatspinn går att rädda genom att kollapsa vingarna och svanka eller krypa ihop till en kanonkula och försöka att bli stabil igen.

När du flyger en wingsuit är det viktigt att armvingarna alltid är i symmetri.

Vid drag ska båda armarna bak. Wingsuithoppare signalerar med benen att de ska dra fallskärmen. Efter att du vänt upp mot vinden med hjälp av de bakre bärremmarna drar du upp blixtlåsen på armvingarna för att få armarna fria.

”Det är lite svårare att nå de bakre bärremmarna med vingar men det är något man övar upp att hantera. Sen kan det skilja sig beroende på vad det är för modell på wingsuiten. Under de första hoppen bör man hoppa med en förlåtande skärm, som en Spectre eller en Storm, eftersom det är svårare att bli stabil i en wingsuit”.

Vid en snodd kan du antingen sparka ut den som vanligt eller kollapsa ena armen (låta armen hänga längs kroppen) och sträcka ut andra.

”Det är väldigt effektivt men det kan vara svårt att veta åt vilket håll man ska rotera”.

Vingarna kan kuttas

Kuttsystemet ska du, likt ett årsförsta-hopp, simulera i både frifall och under skärm under första hoppet. Armvingarnas kuttsystem är öglor som du drar i men var de sitter kan variera. På vissa sitter det öglor vid höfterna, på andra sitter de vid handlederna.

Vid en kutt frigörs vingarna på armarna men hänger kvar vid kroppen. Det är

samma procedur som när du läser upp vingarna med blixtlåsen, men snabbare. Att kutta armvingarna gör du när du är i en nödsituation och något du gör före reservdragsproceduren för att få armarna fria. Men det går också att utföra reservdragsproceduren utan att kutta armvingarna.

Kolla att reservhandtagen nås lätt och inte har åkt in innanför overallen när du tar på dig wingsuiten. Riggen trär du på wingsuiten före du kliver i – så det är inget att göra när det är fem minuters-call!

En bra tumregel när det gäller blixtlås är att de ska vara dragna hela väger upp eller ner. Kniven har du på bröststremmen eller någon annanstans på riggen, men inte på benremmarna eftersom de är innanför overallen. Vissa wingsuits har en egen ficka för kniven.

Precis som fallskärmar finns wingsuits i många modeller och material.

Vingar en tidig idé

Historien om overaller med vingar – och människans försök till att flyga – börjar långt före fallskärmshoppning. Så när fallskärmshoppningen – som kan sägas vara ett resultat av människans försök att flyga – utvecklades anpassades vingoverallerna till sporten.

Runt 1930-talet konstruerades prototyper där vingarna var gjorda av canvas som hölls upp av stavar i trä eller metall. På vissa modeller gick vingarna att lossa före draget. Trots en del lyckade försök var det få personer som överlevde dåtidens wingsuithoppning.

Under 1950-talet slutade man att konstruera vingar med trä och metall och enbart i canvas eller siden, vilket gjorde wingsuithoppningen lite säkrare än tidigare. I flera decennier provade man sig fram med olika tekniker, där många omkom i sina försök.

Under 1990-talet utvecklades den moderna wingsuiten av Patrick de Gayardon där vingarna var fastsydda i overallen. På så sätt kunde vingarna fyllas med luft. Men även de Gayardon omkom under ett wingsuithopp. 1998 tog Jari Kuosma och Robert Pecnik de Gayardons design och utvecklade den till den wingsuiten vi hoppar med idag.

I dagsläget tävlar man inte i wingsuit i Sverige men det är i en FAI-gren och populärare utomlands. Det går bland annat att tävla i distans, där hopparen flyger med en GPS för att mäta rutten och akrobatik där två hoppare gör konst i luften och en hoppare filmar. Vanligare är det med formationer. ■

Rekord med wingsuit: 100 wingsuithoppare bildade en diamond i Perris Valley, Kalifornien 2012. Svenskarna Johannes Klefbohm och Erik Andréen deltog. Även om det är världens största wingsuitformation är det inte ett officiellt rekord. Formationen passade nämligen inte in i det rutsystem som tagits fram som definierar en diamond. Men rekordet står med i Guinness World of Records.

Intresserad av wingsuit? Facebookgruppen Wingsuit Sweden är ett forum för wingsuithoppare i Sverige. Där kan du komma i kontakt med andra wingsuithoppare och ställa frågor.

Annorlunda SM i 10-manna

Den 20 september var det dags för SM i tiomanna speedformation på Fallskärmsklubben Aros. När det låg ett tjockt molntäcke över Västerås och prognosen var dystert beslöt man att flytta tävlingen till Rommehed i Borlänge. Det visade sig vara ett lyckat drag.

Text **Martin Eidensten**
Foto **Jonas Gyllenpanzar Stjerna**

”Vi började med att försöka vänta ut dimman, men vi insåg när vi väntat halva dagen att det inte skulle bli något hoppväder i Västerås och när vi fick höra att det var bra väder på andra ställen så föddes tanken att flytta hela SM. Johan Bond som är ordförande i FK Dala var på plats i Västerås och sa att vi var välkomna till Rommehed om vi tog det beslutet. Vi kallade lagledarna till möte och sen gick allt väldigt fort” berättar Penny Robertson-Pearce i tävlingsledningen.

Johan Bond: ”Tio-manna speedformation är ju en tokrolig tävling där allt kan hända. Nu när vädergudarna inte var på humör i Aros så kollade jag läget hemma i Borlänge och där var det fint och det är ju bara en och en halv timme bort. De som var kvar hemma i klubben blev glatt överraskade och chockade när hela organisationen ramlade in lite plötsligt på lördagseftermiddagen.”

Första hopp runt halv fyra

Beslutet togs strax efter klockan ett och innan klockan blev två var alla lag (utom ett som valde att stryka sig) på väg till FK Dala. Det laget som skulle vara med i första liften åkte med det första flygplanet upp och gjorde sitt första hopp runt halv fyra.

”Sen fick vi vänta in de andra som kom med bilar. Med lite tur och mycket gott samarbete mellan lagen lyckades vi

hinna med två rundor. Det var lite på håret när sista gick upp, precis på gränsen till att det skulle bli för mörkt.”

När lagen allt eftersom gjort sitt andra hopp åkte de tillbaka till Västerås.

”Vi som var kvar på slutet skulle flugit tillbaka men då hade det blivit dimma igen så det gick inte att landa på Johannisberg. Vi lyckades lifta med de sista bilarna som gick ned till Västerås men det var lite spännande ett tag”, säger Penny.

Domarna kvar i Västerås

Eftersom domarna var kvar i Västerås visste de heller inte förrän alla filmer var tillbaka om alla hopp var godkända och de faktiskt hade två kompletta rundor.

”Vi skickade iväg de flesta filmerna med de första bilarna som körde tillbaka, men vi hade med oss de sista sju när vi lämnade FK Dala och eftersom vi var tillbaka först vid halv tio så blev det ju en ganska lång dag. Men alla hoppen var godkända och tävlingen kunde avgöras och en sen prisutdelning kunde hållas.”

Annorlunda men lyckat

Förstapris kammades återigen hem av Active 8-9-10 med en total tid på 41,79

sekunder. De skilde hela sju sekunder till Nivå 10 som knep silver med mindre än två sekunders marginal till Fast Scones som tog brons.

”Allt gick verkligen över förväntan bra och det hade inte fungerat om inte alla hade hjälpts åt. Vi hade med oss egna hoppledare och ett eget handskrivet manifest. Så fick vi fixa allt en gång till när vi kom tillbaka till Västerås. Det kändes som att det var helt rätt beslut och alla var glada att det ändå blev en tävling. Alternativen, nu med facit i hand, hade ju varit att inte köra en enda omgång. Det var också fantastisk kul att vi fick invadera FK Dala! Vi kom ju ändå med två flygplan och nästan 100 personer”, avslutar Penny Robertson-Pearce.

Acrive 8-9-10 tar emot förstapriset: Monica Paulsson, Jenny Melander, Johan Bond, Mark Wemhåner, Johan Hansson, Seth Ericson, Maria Ondracek, Fredrik Wesslén, Ronny Modigs och Bodil Almborg.

Resultat, 10-manna speedformation

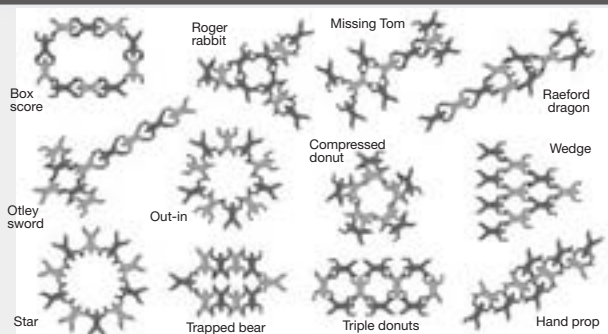
Hopp 1-2:	Hopp 1	Hopp 2	Totalt
1. Activate 8-9-10, FKA	17,60 / 10	24,19 / 10	41,79 / 20
2. Nivå 10, HFSK	24,31 / 10	24,56 / 10	48,87 / 20
3. Fast scones, SFK	22,50 / 10	27,76 / 10	50,26 / 20
4. Smash'n grab, FKA	31,45 / 10	38,51 / 10	69,96 / 20
5. Slow scones, SFK	37,08 / 10	40,00 / 2	77,08 / 12
6. The expandables, FKA	40,00 / 9	40,00 / 2	80,00 / 11
7. Lag Rebecka, FKD	40,00 / 8	40,00 / 2	80,00 / 10
8. Hela klubben, GOF	40,00 / 4	40,00 / 4	80,00 / 8

Förtydning av siffrorna: Exempelvis 17,60 / 10 betyder alla tio dockade rätt i formationen på 17,60 sekunder. Exempelvis 40,0 / 8 betyder att vid maxtiden 40 sekunder var åtta personer inne i formationen.

Vad är 10-manna speedformation?

- 10-manna speedformation går ut på att snabbast bygga en lottad formation.
- Formationen måste vara komplett inom arbetstiden 40 sekunder och hållas i minst tre sekunder.
- Exiten skall ske okopplad i "single-file" – en och en på ett led.
- Inga grepp är tillåtna i exit.
- Innan exit ställer laget upp bakom en startlinje. Arbetstiden startar när förste tävlande korsar linjen.
- Lyckas inte laget göra en komplett formation räknas de som dockat inom 40 sekunder.
- I tävlingspoolen finns tolv formationer. Till tävlingen lottas fyra av dem fram.
- Kameraflygaren står kvar på steget tillräckligt länge för att garantera att alla samtliga hoppares exit.
- På SM står organisationen för kamerahopparen. Kameran tillhör alltså inte laget, som i andra grenar.

Tävlingens tolv formationer

Första 100-manna outfacing DIAMOND

Foto diamond: Willy Boeykens

Siv Lindgren

Mats Svensson

Outfacing diamond är en mycket svår formation, eftersom alla hoppare ska ligga med ansiktet i samma riktning. Det gällande rekordet var en 64-manna som ägde rum i franska Vichy 1999. Tillsammans med Mats Svensson åkte Siv Lindgren till Klatovy i augusti för att uppdatera historieböckerna.

Text Siv Lindgren

Foto Willy Boeykens, Gary Wainwright

Vi kom till ett fantastiskt hoppfält i Klatovy, Tjeckien där fyra Skyvans och en Supercaravan väntade på oss. Här skulle vi försöka göra något som försökts flera gånger sedan 64-mannarekordet för femton år sedan men aldrig lyckats – en 100-manna outfacing diamond.

Organisationen på fältet var av ”tysk kvalitet”: god mat, god (och stundvis gratis) öl, stor pool, stort bunkhouse, stort dagis med barnvakt och en swoop-pond. Dessutom hade vi i laget sammanlagt med oss över 500 kg bly så alla förutsättningar fanns för en lyckad hoppelg.

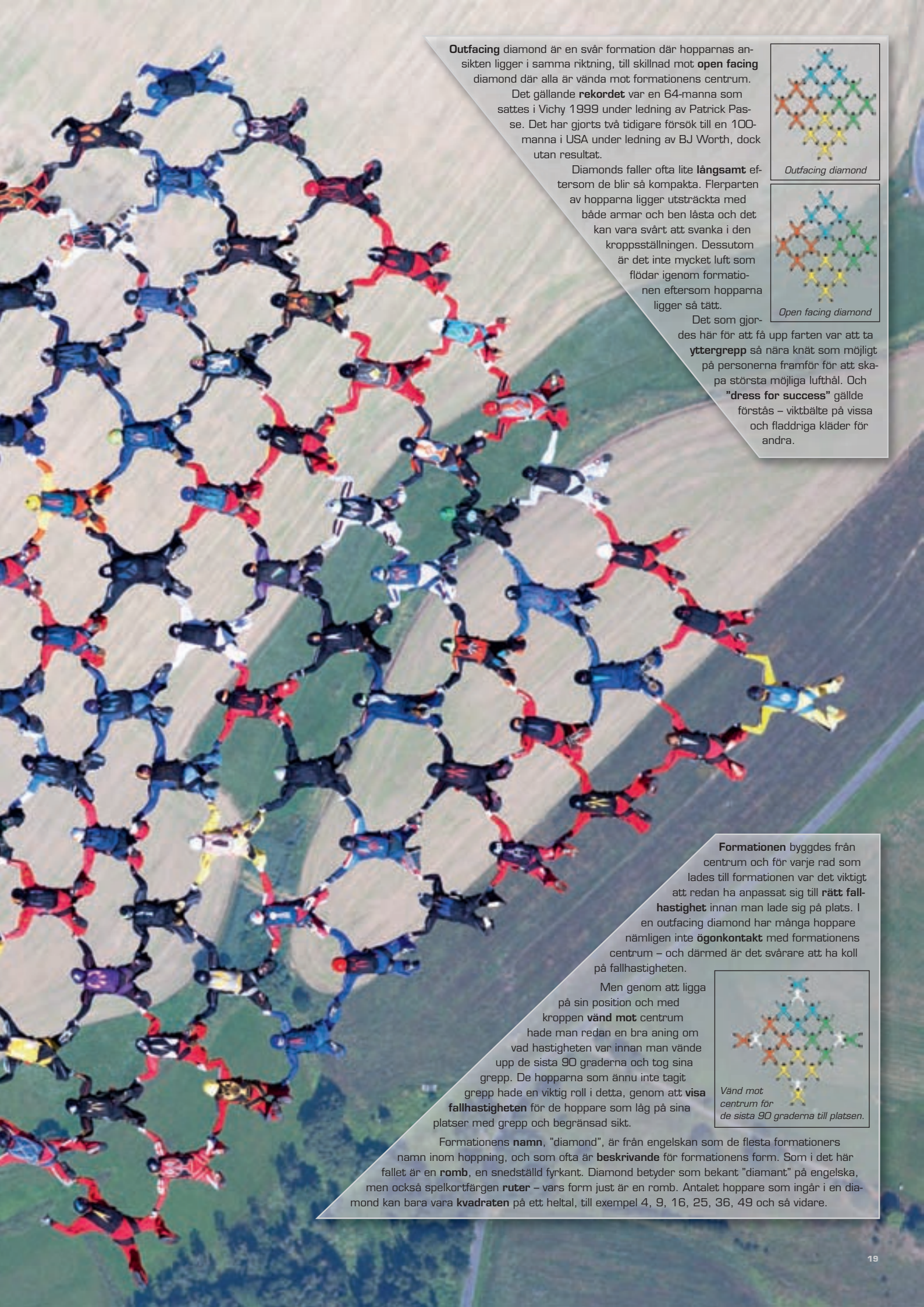
Våra lekledare Patrick Passe (Frankrike), Dieter Kirsch (Tyskland) och Milko Hodgkinson (Storbritannien) hade förberett denna långhelg i närmare ett år och allt var planlagt in i minsta detalj.

Inför hoppningen hade vi fått hemläxa för att spara tid när vi väl var på plats: att

Mats Svensson
och Siv Lindgren.

Willy Boeykens

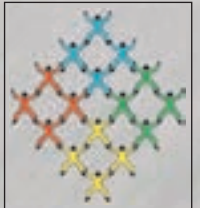

Outfacing diamond är en svår formation där hopparnas ansikten ligger i samma riktning, till skillnad mot **open facing diamond** där alla är vända mot formationens centrum.

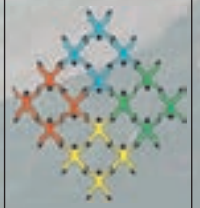
Det gällande **rekordet** var en 64-manna som sattes i Vichy 1999 under ledning av Patrick Passe. Det har gjorts två tidigare försök till en 100-manna i USA under ledning av BJ Worth, dock utan resultat.

Diamonds faller ofta lite **långsamt** eftersom de blir så kompakta. Flerparten av hopparna ligger utsträckta med både armar och ben låsta och det kan vara svårt att svanka i den kroppsställningen. Dessutom är det inte mycket luft som flödar igenom formationen eftersom hopparna ligger så tätt.

Det som gjordes här för att få upp farten var att ta **yttre grepp** så nära knät som möjligt på personerna framför för att skapa största möjliga lufthål. Och **"dress for success"** gällde förstås – viktbalte på vissa och fladdriga kläder för andra.

Outfacing diamond

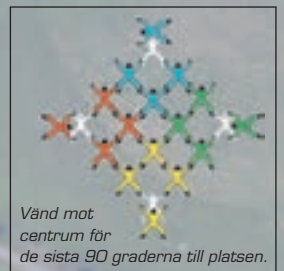

Open facing diamond

Formationen byggdes från centrum och för varje rad som lades till formationen var det viktigt att redan ha anpassat sig till **rätt fallhastighet** innan man lade sig på plats. I en outfacing diamond har många hoppare nämligen inte **ögonkontakt** med formationens centrum – och därmed är det svårare att ha koll på fallhastigheten.

Men genom att ligga på sin position och med kroppen **vänd mot** centrum hade man redan en bra aning om vad hastigheten var innan man vände upp de sista 90 graderna och tog sina grepp. De hopparna som ännu inte tagit grepp hade en viktig roll i detta, genom att **visa fallhastigheten** för de hoppare som låg på sina platser med grepp och begränsad sikt.

Formationens **namn**, "diamond", är från engelskan som de flesta formationers namn inom hoppning, och som ofta är **beskrivande** för formationens form. Som i det här fallet är en **romb**, en snedställd fyrkant. Diamond betyder som bekant "diamant" på engelska, men också spelkortfärgen **ruter** – vars form just är en romb. Antalet hoppare som ingår i en diamond kan bara vara **kvadraten** på ett heltal, till exempel 4, 9, 16, 25, 36, 49 och så vidare.

Vänd mot centrum för de sista 90 graderna till platsen.

lära oss våra slotter (platser) med exit, inflygning, greppsplan, dockning, separation, trackgrupper och dragghöjder.

100-mannen sattes tidigt

Första dagen delades vi in i mindre grupper. Under de två första hoppen var vi indelade i tre grupper: basen, främre halvan och bakre halvan. Därefter slogs vi ihop till två grupper under två hopp, en 49-manna som utgjorde basen och en 51-manna som bestod av de som skulle bli ytterkanter på den stora diamonden.

Stämningen var hög och efter dagens hoppning var det ingen tvekan om att formationen skulle sitta före helgens slut.

Dagen efter, på torsdagen, brottades vi med mycket moln men gjorde tre bra försök. Det var i den bakre halvan, där alla tittar in mot mitten, som problemen uppstod varje gång. Den främre halvan, där vi svenskar låg, byggde glädjande nog perfekt hopp efter hopp.

När vi samlades på fredagsmorgonen var det perfekt väder och Dieter skojade om att molnen under gårdagen hade gett dåligt ljus för fotografierna, så det var lika bra att vi inte satte formationen då.

Men första hoppet på fredagen blev det sämsta på hela veckan. Det började bra men sen kom en våg genom bakpartiet och halva formationen brakade ihop. Lite småkorrigeringar gjordes och vi gick upp igen med "the basic big way stuff" ringandes i öronen. Ord vi hört tusen gånger innan men som ändå tål att upprepas:

- disciplin under approach
- sväng 90 grader två gånger istället för 180 grader direkt
- presentera benet
- jaga inte armgreppet
- var på nivå
- docka utan moment (rörelse)
- titta, så gott det går, in mot formationen
- flyg din slott, även efter du dockat!

Och helt plötsligt fungerade allt. Alla gjorde det de skulle och formationen flög fantastiskt fint i sex-sju sekunder. Det var en skön känsla när vi hängde i skärmarna men eftersom vi var många som låg vända utåt visste vi inte helt säkert förrän vi tittade på videon efteråt. Där satt den!

Och det var två dagar kvar på eventet. Vad skulle ske nu?

Vi fick en ledig eftermiddag för att fira och samlades igen på lördag morgon.

Lyckade bonushopp

Planen för de sista två dagarna var återigen att göra något unikt och spektakulärt, som försökts men aldrig tidigare lyckats – en tvåpoängs 100-manna med fullständiga greppsläpp mellan poängen.

Men återigen var himlen täckt av moln och vi gjorde två fina försök som var nära...

På söndagsmorgonen var det blå himmel och Dieter drar återigen sitt skämt om att detta är en bra dag för foton, gårdagens ljus var inte heller bra nog. Och på första hoppet den dagen klaffar allt och vi håller det andra poänget i en ocean av tid! Det var nästan lite för enkelt!

Väl nere på marken igen meddelar Milko att det finns tid för ett hopp till – vill vi göra en tre-poängs 100-manna med totalt greppsläpp, bara för att vi kan? Självklart ville vi det och efter några korta förberedelser går vi upp igen. Vi sätter formationerna på det första, och enda, försöket och vi kan lämna Klatovy inte bara med det vi kom dit för, en 100-manna outfacing diamond – utan även med två bonusar.

Inga av dessa formationer är officiella rekord, men episka formationer smakar minst lika gott!

Europa har en bred bas av bigwayhoppare på världsklassnivå och när tre fantastiska arrangörer som Patrick, Die-

Siv

Mats

ter och Milko samlar dem så händer det magiska saker. För ett år sedan satte i stort sett samma grupp fyra stycken världsrekord i 106-manna sekvenshopp i Spanien och nu gjordes detta. Med ödmjukhet och tacksamhet är jag otroligt glad att få vara en del av den här gruppen.

Med rätt ledare, hoppare och förutsättningar blir de svåraste utmaningar enkla! Det kommer att bli spännande att se vad de här tre herrarna planerat inför 2015. Det enda jag vet är att det kommer bli spektakulärt, utmanande och sjukt häftigt! ■

Bonushopp ett - tvåpoängs 100-manna med fullständiga greppsläpp

Första poäng.

Fullständiga greppsläpp.

Det är ovanligt och svårt att **släppa** alla grepp i en formation och sedan greppa igen. Det är lätt att bli **bekväm** när man ligger i en formation och håller sina grepp. När då alla grepp släpps måste man **börja om** på nytt och bygga nästa poäng inifrån och ut.

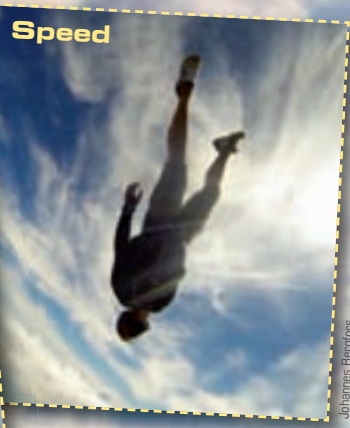
Det är lätt att gå låg om man inte är på **hugget** och det är viktigt att flyga sin slott och vara uppmärksam på vad som sker längre in i formationen. Fallhastigheten kan **ändras** och formationen kan vrida sig – man får aldrig slappna av!

Att vara **uppmärksam** på key är viktigt eftersom alla grepp ska vara släppta innan basen börjar bygga nästa poäng. Det är också viktigt att vara **snabb** med byggandet av poängen eftersom det tar tid att bygga ett poäng från grunden med 100 personer, till skillnad från när halva formationen redan ligger på sin plats som den gör när man använder sig av en stillaliggande bas på 40-50 personer.

Uthoppshöjd var 5 500 meter och hopparna separerade i **tre grupper**. Första gruppen på 1 800 meter, andra på 1 500 och sista gruppen på 1 200 meter.

Andra poäng.

Johannes Bergfors

Tomas Almbo

Johannes Bergfors

Johannes Bergfors

Tomas Almbo

Tomas Almbo

Bakgrundsbilden: Team Entangled i ett fint ljusspel över Stockholms Fallskärmsklubb. Foto Tomas Almbo.

Svenska mästerskapen

2014

Så var det dags igen för Sveriges tävlande fallskärmsflygare att samlas på Stockholms Fallskärmsklubb i Gryttjom för att göra upp om medaljerna i de svenska mästerskapen 2014!

Text Tomas Almbo

Foto Johannes Bergfors, Tomas Almbo, Jan Wang, Johanna Säfsten

Grenarna och dess klasser på SM

Frifallsgrenar

- FS4, fyrmanna formationshoppning, fyra olika klasser: AAA, AA, A och rookie.
- FS2, tvåmanna formationshoppning.
- VFS, vertikal formationshoppning.
- FF, friflygning, två klasser: öppna och intermediate.
- Speed (frifallshastighet).

Kalottgrenar

- Swooping (canopy piloting), tre delmoment ingår – hastighet, precision och distans.
- Precision.
- CF2, kalottformationshoppning.

Trots ett blåstigt SM kunde alla grenar genomföras, vissa med några färre hopp än andra. Kalottgrenarna hade störst problem med vindarna men till slut kunde segrare korus även där.

För att möjliggöra att så många tävlande som möjligt skulle anmäla sig till SM hade förbundet lagt till flera klasser till tävlingen. I år kunde man anmäla sig till FS2 och inom FS4 fanns nu fyra klasser istället för tidigare två. Dock inkom inte några anmälningar till varken FS2 eller FS4-rookie. Även grenen VFS (vertikal formationshoppning) uteblev eftersom inga lag anmält sig.

Internationella tävlande

I grenen swooping (canopy piloting) var deltagarantalet nästan dubbel så stort som förra året och swoopare från Sverige, Danmark, Norge, Australien och Nya Zeeland var med och tävlade.

På grund av starka vindar kunde endast sex av tävlingens nio hopp genom-

Tomás Almbo

Inget undgår domarnas skarpa ögon.

föras. Vann gjorde Chris Stewart från Nya Zeeland, följt av Christian Webber från Danmark och Daniel Eriksen från Norge. Bäste svensk blev Lars Nyström som totalt hamnade på en fjärdeplats och alltså blev svensk mästare.

Prototypskärmar

De senaste åren har det kommit nya skärmar på marknaden, i dagligt tal kallade prototypskärmar. Bland dem finns

CF2 - Team Entangled.

Tomás Almbo

Höger: Magnus Falk visar hur precision ska gå till.

Petter Jönsson kommer inte riktigt över ponden.

Peregrine och Petra vilka är extremt högpresterande skärmar som endast används av mycket erfarna kalottflygare – vem som helst får inte köpa dem. Inom swooping tävlar alla i samma klass oavsett skärmtyp, något som kan komma att ändras i framtiden.

Det intressanta är att både Lars Nyström och Fredrik Eklund, SM-trea, tävlande med Velocity-skärmar medan några andra tävlande hoppade med de nämnda prototypskärmarna. Att tävla med en Petra eller Peregrine gör alltså inte automatiskt att man vinner.

Lars betonar vikten att vara jämn, att inte få noll poäng i något hopp: ”Får du det är du i princip körd, oavsett vilken skärmtyp du flyger”.

Det här var det andra mästerskapet som hölls i Gryttjoms pond. Detta har verkligen lyft SM till en mer publikvänligt tilldragelse. Nu kan man se både precision och swooping från marken vilket uppskattades mycket, inte minst av tandempassagerare med vänner som besökte klubben under SM för att hoppa tandem. ”Jag visste inte att det fanns så många grenar inom fallskärms hoppning”, berättade Simon som strax skulle hoppa tandem.

I kalottformationsgrenen CF2 sekvens var det som förra året två lag som tävlade

Jan Wang

mot varandra, Team Entangled från FGCC, och 3G från FKD. Lagen höll jämn klass men till slut stod Team Entangled som segrare med 117 poäng mot 3G:s 111 poäng.

Träning gav utdelning

Sveriges mest flitigt tävlande och tränande fallskärms hoppare är förmodligen precisionshopparen Magnus Falk, FGCC. Han har under flera år tränat hårt och

Tomás Almbo

deltagit i otaliga tävlingar vilket också betalat sig. I år tog han sitt andra SM-guld före Michael Alpfors, SFK, och Anders Carlsson, LFK.

Det första guldet tog Magnus 2011 i Halmstad. När han slutade tävla i kalottformation stod han och valde att börja antingen med swooping eller precision. ”Den största anledningen till att jag valde precision var att det fanns så många tävlingar i den grenen, jämfört med swooping.

Jag är en tävlingsmänniska och vill tävla”, berättar Magnus. Han tillägger

också att vara femtio år och tävla i swooping kanske inte hade varit den bästa av idéer. Magnus var även med och tog SM-guld i lagprecision med laget Fallskärm Gefle 1. Laget Linköping kom där tvåa och Skånes Bästa trea.

Istar tog intermediateklassen

Även friflyglaget Istar, SF, som tävlade i friflygningens intermediateklass fick i år ställa sig högst upp på pallen. Förra året kom de tvåa men efter ett år av träning hamnade de överst på pallen. Förutom tidigare lagmedlemmarna Hella Stening och Johanna Jaakola hade laget en för året ny kameraman, Karim Ennasri.

På andra plats kom laget TTB, The Toy Boys, från FGCG.

Hårt om silvret

I friflygningens öppna klass ställde tre lag upp. Landslaget Orion Freefly från FKCG, Beatus från SF, och Fax Freefly, även de från SF.

De sistnämnda vann förra året friflygningens intermediateklass och fick i år därmed tävla i öppna klassen. Laget hade i år en ny kameraman, Alex Ranström, eftersom deras tidigare kameraman Tommy Gustafsson nu filmar i Orion Freefly.

Att Orion Freefly skulle ta hem guldet var det nog ingen som tvivlade på, däremot blev det en hård kamp om silvret där till slut Beatus drog längsta strått. Beatus, som är ett nystartat lag, består av

Johannes Bergfors

Tobias Pontvik, Jenny Norin och Per Nissborg på kamera.

Orion Freefly går av Twin Ottern.

Gryttjom Volo överst i FS4

Även detta år tog FS4-laget Gryttjom Volo, SF, hem segern i fyrmanshopp-

Rutinerade Gryttjom Volo plockar poäng.

Johannes Bergfors

Ovan: Laget Istar ställde upp i friflygningens intermediateklass.

Johannes Bergfors

FS4, klass A

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt
1. Team Nova, FK SYD	12	7	14	8	10	9	12	10	14	8	104
2. Fast4Ward, FKA	8	4	13	8	9	6	12	10	12	9	91
3. JASS, FKCG	6	5	6	6	4	2	6	8	7	7	57
4. Estrella Pop De Light, FKCG	6	4	6	6	5	4	7	8	6	4	56

Fast4Ward, Team Nova och JASS.

Speed skydiving

	1	2	3	4	5	6	7	8	Medel
1. Daniel Hagström, SF	415,2	391,5	425,3	419,6	424,4	445,1	0,0	450,8	440,4
2. Lars Eklund, ÖFSK	400,8	429,6	412,6	423,5	415,7	401,6	427,5	409,7	426,9
3. Henrik Andersson, ÖFSK	387,1	381,3	429,3	386,3	0,0	388,2	428,8	361,1	415,4
4. Fredrik von Schmalensée, SF	418,3	374,5	384,1	427,1	0,0	362,8	0,0	257,4	409,8
5. Henrik Raimer, SF	308,4	380,8	396,9	0,0	362,5	0,0	277,6	0,0	380,1

Lars Eklund, Daniel Hagström och Fredrik von Schmalensée (som kom på fjärde plats, men mottog bronset efter en räkne- miss – bronset togs av Henrik Andersson).

Lagprecision

	1	2	3	4	5	6	7	8	Totalt
1. Fallskärm Gefle CReW Club 1	12	13	34	2	15	6	8	-	90,0
2. Lag Linköpings fallskärmsklubb	14	29	30	24	39	18	23	-	177,0
3. Skånes fallskärmsklubb – Skånes Bästa	32	26	35	34	36	21	26	-	210,0
4. Fallskärm Gefle CReW Club 2	38	43	35	39	33	29	48	-	265,0

Linköping, Fallskärm Gefle 1 respektive Skånes Bästa.

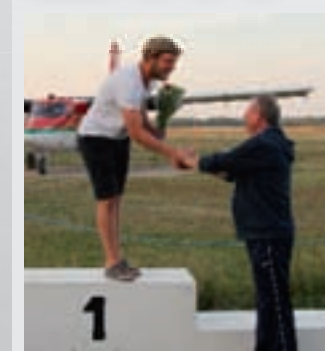
Friflygning, intermediateklassen

	1	2	3	4	5	6	7	Totalt
1. Istar, SF	4,1	7,0	4,0	4,5	6,7	3,5	4,3	34,1
2. TTB, FKCG	3,2	3,1	3,3	4,7	4,2	2,5	2,8	23,8

TTB och Istar. Eftersom det inte fanns ett tredje lag tyckte lille Tim att han lika gärna kunde ta tredje platsen.

Resultat alla gr SM 2014

Team C-4:s representant tar emot förstapriset av Håkan Dahlqvist från Svenska Fallskärmsförbundets styrelse.

FS4, klass AA

	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Team C-4, FKA	9	9	9	12	9	8	14	16

Friflygning, öppna klassen

	1	2	3	4	5	6	7	Totalt
1. Orion, FKCG	6,6	5,7	6,3	6,9	6,6	-	-	32,1
2. Beatus, SF	5,5	3,3	5,6	5,1	4,8	-	-	24,3
3. FAX, SF	5,0	3,6	5,4	5,6	3,1	-	-	22,7

FS4, klass AAA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt
1. Gryttjom Volo, SF	16	15	17	18	18	18	16	14	20	16	168
2. eXact, FKA	13	10	12	13	13	15	11	10	12	10	119
3. 7:s Stars on Fire, ÖFSK	9	8	11	10	11	14	9	9	11	6	98
4. Nail it, SF	10	8	10	11	9	11	8	7	11	9	94

eXact, Gryttjom Volo och 7:s Stars on Fire.

Swooping
- canopy piloting

	Zonprecision		Distans		Hastighet		Totalt
	Plac.	Poäng	Plac.	Poäng	Plac.	Poäng	
1. Chris Stewart, Nya Zeeland	4	89,534	1	199,763	1	300,000	589,297
2. Christian Webber, Danmark	1	100,000	2	178,839	4	242,928	521,767
3. Daniel Eriksen, Norge	3	94,186	4	170,954	3	247,953	513,093
4. Lars Nyström, SF	2	97,074	7	158,370	7	182,513	438,557
5. Niclas Emanuelsson, SF	6	80,232	9	146,475	5	199,254	425,961
6. Barton Hardie, Norge	7	70,930	15	67,192	2	281,654	419,776
7. Fredrik Eklund, SF	11	40,697	6	158,758	6	195,987	395,442
8. Leigh McCormack, Australien	5	86,046	3	175,032	14	121,201	382,279
9. Tobias Alsjö, FKA	9	53,488	8	148,153	9	169,910	371,551
10. Stefan Burström, SF	13	26,744	5	164,505	8	177,247	368,496
11. Jerry Lindahl, FKCG	9	53,488	13	99,113	10	160,115	312,716
12. Rikard Larfors, SF	7	70,930	11	118,367	16	111,151	300,448
13. Petter Jönsson, FKCG	12	36,046	12	103,000	12	154,912	293,958
14. Chris Brook, Nya Zeeland	16	3,000	16	67,034	11	157,747	227,781
15. Staffan Unestål, ÖFK	18	0,000	10	127,751	17	97,407	225,158
16. Mads Jensen, Danmark	18	0,000	14	98,865	15	114,804	213,669
17. Sindre Kjetil Frigstad, Norge	16	3,000	19	-	13	150,472	153,472
18. Tommy Rydberg, FGCC	14	17,441	17	34,583	19	28,096	80,120
19. Sandro Lang, Norge	15	13,953	18	6,000	18	46,394	66,347
20. Børre Christian Mørch, Norge	18	-	19	-	20	-	0,000
Mikael Nissen, Danmark	18	0,000	19	0,000	20	0,000	0,000

SM-pallen: Nico Emanuelson, Lars Nyström och Fredrik Eklund.

CF2 sekvens

	1	2	3	4	5	6	7	8	Totalt
1. Entagled, FGCC	17	23	18	14	5*	15	14	16	117
2. 3G, FKD	14*	19	15	14	18	16	14	15	111

* sämsta runden räknas bort.

Team Entangled: Jonas Nilsson, Henrik Norin och Lars Eriksson.

Öppna tävlingen: Christian Webber, Chris Stewart och Daniel Eriksen.

Precision, individuell

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt
1. Magnus Falk, FGCC	0	1	2	1	2	2	3	-	-	-	11,0
2. Michael Alpfors, SFK	0	2	3	2	4	2	3	-	-	-	16,0
3. Anders Carlsson, LFK	4	3	0	1	7	1	1	-	-	-	17,0
4. Håkan Schwartz, FGCC	0	2	16	1	6	0	1	-	-	-	26,0
5. Tommy Ekdahl, FGCC	6	11	3	7	5	3	16	-	-	-	51,0
6. Bo Pettersson, FGCC	12	10	16	0	7	4	4	-	-	-	53,0
7. Patricio M. Salgado, LFK	0	10	14	7	16	10	6	-	-	-	63,0
8. Per Thonning, SFK	16	8	16	16	16	3	7	-	-	-	82,0
9. Tony Månson, LFK	10	16	16	16	16	7	16	-	-	-	97,0
10. Holger Schmidt, FGCC	16	16	16	16	16	10	16	-	-	-	106,0
11. Sven Pettersson, FGCC	16	16	16	16	12	16	16	-	-	-	108,0
12. Uno Alpfors, SFK	16	16	16	16	16	16	16	-	-	-	112,0

Michael Alpfors, Magnus Falk och Anders Carlsson.

enar

9	10	Totalt
9	11	106

Beatus,
Orion Freefly
och FAX Freefly.

Johannes Bergfors

Team Nova
över Gryttjorn.

ningens AAA-klass. De dominerade tävlingen totalt och förlorade inte en enda runda. Volos kameraman Mattias Qvist skadade sig i en landning före SM och hade därför ersatts av Katarina Sonnevi.

Genomgång för
alla deltagare.

Svenska landslaget i fyrmanna, Team eXact från FKA, tog hem silvermedaljen. Lagmedlemmen Robbin Havasi skadade

sig under SM och ersattes av Tobias Alsjö under de sista hoppen.

På bronsplats kom 7:s Stars on Fire, endast fyra poäng före Nail It från SF.

Ett lag i FS4 klass AA

I fyrmannahoppningens AA-klass var det endast ett lag som ställde upp, Team C-4.

Laget hade tränat med sikte på att ställa upp i den klassen. När sedan inte några andra lag anmälde sig beslutade man sig ändå för att genomföra tävlingen i AA-klassen. Att gå upp en klass hade blivit för stort steg i år eftersom lagets träning anpassats för att de skulle tävla i AA.

Lars Bengtsson som tävlar för Team C-4 tillägger: "AA är dessutom det naturliga steget efter klass A. Vi ville visa att klassen fanns och vi tror också att den gör att hoppare stannar inom grenen."

Team C-4 slutade tävlingen med ett snitt på 10,6 vilket de var mycket nöjda med. De tog också poängrekord i ett hopp med 16 poäng. Nästa år siktar laget på mer tunneltid och att gå upp en klass för att där slåss om medaljerna.

Säker ledning i A-klassen

Team Nova från Fallskärmsklubben Syd drog tidigt ifrån i A-klassen och behöll sedan ledningen tävlingen igenom.

Fast4Ward från FK Aros tog en säker silvermedalj medan det fajtades hårt om tredjeplatsen. Inför sista hoppet ledde Estrella Pop De Light från FKCG, med två poäng över JASS från samma klubb, och hade känning på bronset. Men i sista hoppet plockade JASS sju poäng och Estrella Pop de Light fyra och det blev JASS som fick ställa sig på pallen.

Johannes Bergfors

Tomas Almbo

Daniel snabbast i Sverige

Fallskärmsgrenen speed har i år blivit en officiell FAI-gren och är alltså med på VM. I år var det fem tävlande som ställde upp på SM – Daniel Hagström SF, Lars Eklund ÖFSK, Henrik Andersson ÖFSK, Fredrik von Schmalensée SF, och nykomlingen Henrik Raimer, SF.

Efter tio hopp stod det klart att Daniel Hagström försvarade sitt SM-guld från förra året. Inte bara det, under tävlingen var han snabbare än det tidigare svenska rekordet två gånger, den snabbaste rundan gick i 450,8 km/h. Rekordet slogs dock senare på VM av Henrik Andersson, för att ett par veckor senare återtas av Daniel Hagström vid Brittiska mästerskapet, och det svenska rekordet lyder nu på 456,56 km/h.

Tvåa på SM blev Lars Eklund och trea Henrik Andersson. Tyvärr blev det fel vid poängräkningen under SM så vid prisutdelningen fick Fredrik von Schmalensée motta bronset istället för Henrik Andersson. Det justerades dagarna efter tävlingarna.

Prisutdelning respektive dag

Mästerskapen var uppdelade så att kallottgrenarna skulle vara klara under torsdagen och frifallsgrenarna under fredagen. Prisutdelningarna hölls därför på respektive dag för de olika grenarna. Under torsdagen korades också norsk mästare i swooping. Norge saknar pond och man lade därför det norska mästerskapet under samma tävling som SM. Här tog Daniel Eriksen hem guld, silvret gick till Barton Hardie och bronset till Sindre Kjetill Frigstad.

Som de flesta kanske vet ligger Stockholms Fallskärmsklubb i Uppland utanför Tierp. Staden är kanske inte är känd för speciellt mycket, förutom en sak.

Brunnslock.

Har ni någonsin tittat på ett brunnslock har ni säkert sett stadens namn pry-

da locket. Det är nämligen i Tierp som Sveriges brunnslock tillverkas. Den saken hade tävlingsledningen tagit fasta på och beställt mini-lock som ett extra pris till segrarna i varje gren.

Miljömärkt SM

Årets svenska mästerskap var miljöcertifierat, ett led i förbundets miljö-policy. Arbetet handlade om att effektivisera transporter, återvinna avfall, använda rätt

ty av glödlampor, källsortera, ha snålspolande toaletter och duschar med mera.

Ansvarig för detta var Sara Lundqvist från stockholmsklubben: "Den största miljöboven är så klart flygplanet där vi jobbade hårt för att göra så effektiva lyft som möjligt". För att få miljöcertifieringen krävs sju poäng på en sextiotvågradig skala. Stockholms Fallskärmsklubb och SM kom upp i arton poäng och klarade alltså miljömärkningen. ■

SM 2014, ett miljömärkt event.

Varje vinnare fick ett mini-brunnslock från Tierp.

Nära på VM i Tjec

Det blev inga medaljer för svenskarna på årets VM, men det var väldigt nära. Tävligen hölls i Prostejov, Tjeckien, där representanter från världens alla hörn samlats för att göra upp i frifallsgrenarna FS4, FS8, friflygning, freestyle, VFS och speed. Sverige ställde upp i tre av dem.

Text: Tomas Almbo

Foto: Tommy Gustavsson, Lars Eklund, Willy Boeykens

Eftertraktat
passerkort.

Sverige representerades på årets världsmästerskap av elva tävlande i tre olika grenar, FS4, friflygning och speed. Lena Kaulanen var ledare för landslagstruppen, den så kallade "head of delegation".

eXact fick kämpa

I FS4, fyrmanna formationshoppning, ställde totalt tjugo lag upp. För svenska FS4-laget eXact från FK Aros – Bodil Almberg, Johanna Forslund, Robbin Havasi, Mikael Holm och Stefan Flink på kamera – var det första VM.

Efter det första hoppet var eXact inte riktigt nöjda. De fick kämpa och med en lagmedlem som varit magsjuk kunde förutsättningarna varit bättre.

När mästerskapet var avslutat hade eXact slutat på en 17:e plats med ett snitt på 11,75. Segrade gjorde laget Hayabusa från Belgien med ett snitt på 26,40.

Orion Freefly hoppade stabilt

Årets landslag i friflygning, Orion Freefly från FKCG med Marie Sjödin och Isac Östman, är inne på sin tredje säsong tillsammans, och i år med sin nya kamerahoppare Tommy Gustavsson.

Efter att ha vunnit friflygningens intermediateklass på SM 2012 och kommit tvåa i öppna klassen 2013 var det nu VM-debut för laget. Man gjorde en stabil tävling och det var bara det andra obligatoriska hoppet som gick lite sämre. Orion fick totalpoängen 30,2 över fem hopp och slutade på en tolfte plats av arton tävlande lag.

Laget Ryssland 1 tog hem guldmedaljen med totalt på 61,1 över sju hopp.

Speed snart en VM-gren

I år var även speed med som gren. Dock räknas det ännu inte som en VM-gren utan är istället en så kallad "1st World

medalj kien

Landslagstält och packområde
under tävlingarna i Prostejov.

Resultat VM 2014, Prostejov

FS4, öppna klassen

	snitt
1. Belgien	26,4 poäng
2. USA	25,3 poäng
3. Kanada	24,9 poäng
17. Sverige	11,8 poäng

Friflygning

	totalt
1. Ryssland 1	61,1 poäng
2. Frankrike 1	60,2 poäng
3. Frankrike 2	58,7 poäng
17. Sverige	30,2 poäng

Speed

	totalt
1. Marco Wiederkehr, Schweiz	1526,64 km/h
2. Thomas Moritz Friess, Tyskland	1410,65 km/h
3. Stephanie Hipp, Tyskland	1352,08 km/h
4. Lars Eklund, Sverige	1349,18 km/h
7. Henrik Anderson, Sverige	1319,64 km/h
9. Daniel Hagström, Sverige	1298,50 km/h

USA tog silver i FS4 öppna klassen
– svenske Niklas Hemlin längst till höger.

Sveriges landslagstrupp på VM 2014, stående från vänster: Robbin Havasi, Mikael Holm, Isac Östman, Marie Sjödin, Henrik Anderson, Johanna Forslund, Daniel Hagström och Stefan Flink. Knästående: Tommy Gustavsson, Lars Eklund och Bodil Almberg. Lena Kaulanen var ledare för truppen och den som tog bilden.

Cup” i internationella fallskärmförbundets, IPC:s, regi. För att komma i fas med övriga grenar kommer speed även under 2015 att hålla World Cup-status – först 2016 blir det ett VM i speed och då på Skydive Chicago, USA.

Våra svenska speedhoppare – Henrik Anderson (ÖFSK), Lars Eklund (ÖFSK) och Daniel Hagström (SF) – gjorde en mycket bra insats. Alla tre tog sig till semifinal och fick göra ett sjunde hopp. Där tog det dock stopp för Daniel och Henrik som hamnade på nionde respektive sjunde plats.

Men Lars Eklund fick hoppa vidare. Han var bland de fem bästa och gick därmed vidare till final och fick göra ett åttonde hopp. Lars slutade på en mycket hedrande fjärdeplats när han missade pallen med en hårsman.

Henrik satte nytt svensk rekord i tävlingen med 452,73 km/h. Det slogs dock senare av Daniel Hagström under de brittiska mästerskapen.

Schweizaren Marco Wiederkehr tog hem guldmedaljen med totalt 1526,64 km/h på sina tre bästa hopp.

Lena Kaulanen

CF2-laget Team Entangled, från vänster Jonas Nilsson, Lars Eriksson och Henrik Norin.

VM

Bosnien-Hercegovina

VM i precision och kalottformation gav inga svenska medaljer men väl ett nytt svenskt rekord i CF2 på 29 poäng.

Text: **Martin Eidensten**
Foto: **Team Entangled**

Måndagen den 18 augusti startade VM i kalottformation, stil och precision i Banja Luka i Bosnien-Hercegovina. Sverige representerades i kalottformation av 3G från FKD och Team Entangled från FGCC och i precision av Magnus Falk från FGCC. Michael Alp-

fors från SFK tvingades tyvärr att avstå på grund av sjukdom.

Tre svenska domare fanns även på plats: Ulf Tingert (chefsdomare i stil och precision), Percy Kristersson (kalottformation) och Siv Rönne (stil och precision).

Totalt bestod den svenska VM-truppen av tolv personer och leddes av Jimmy Sandberg i sin roll som "head of delegation".

Svenskt rekord i kalottformation

De två svenska lagen kämpade på bra i CF2 och låg väldigt nära varandra ända tills Team Entangled drog ifrån genom

att sätta nytt svenskt rekord med 29 poäng i tredje rundan. Det räckte dock inte till pallplats och nu står rotationsträning på lagets höstschema.

"Vi är nöjda med flygningen. Vi hade hoppats på att slå Frankrike 1, men det kommer en tävling i Dubai i december också. Hem och träna rotationer inför Dubai, det är vad som gäller nu. På de snabba hoppen är vi redan i toppen, på de långsamma har vi en bit kvar", avslutar Lars Eriksson i Team Entangled.

Fem rundor precision

Precisionstävlingen hindrades av väderproblem och kunde inte genomföra alla rundor.

Magnus Falk var nöjd trots det: "Det var tråkigt att det bara blev fem omgångar genomförda, men för övrigt var tävlingen okej."

Eftersom samtliga på pallplats hade samma resultat – två centimeter – fick man tillämpa det som kallas särhoppning i tävlingsammanhang: "Hoppare som slutat på samma resultat måste säras åt för medaljerna, vilket görs genom extra hopp", avslutar Magnus Falk. ■

Resultat VM 2014, CF och precision

CF2		Precision	
	totalt		totalt
1. Frankrike 2	118 poäng	1. Vitryssland	2 cm
2. Australien 1	113 poäng	2. Vitryssland	2 cm
3. USA	112 poäng	3. Kina	2 cm
6. Team Entangled	97 poäng	63: Magnus Falk	11 cm
8. 3G	79 poäng		

Underhållande DM södra

I södra Sveriges klubbar har det kämpats om vem som är bäst för året inom FS4 och precision. "Den mest underhållande tävlingen i precisionshoppning jag har upplevt hittills. Det var full fart och action!" säger Narit Pidokrajt.

Text: Narit Pidokrajt och Michael Alpfors
Foto: Narit Pidokrajt

DM södra återuppstod 1995 efter några års frånvaro och har sedan dess hållit igång varje år. Efter den nya distriktsindelningen så ingår även FKCG i södra distriktet. Ett lag från Göteborgsklubben kom till Everöd och ställde upp i FS4 samt i precision, i övrigt var det endast hoppare från SFK som deltog.

Fler än på SM

Inom precision var det 15 tävlande, vilket är fler än på årets SM. Fyra av hopparna var precisionshoppare som hoppade med skärmar gjorda för precisionslandningar. De andra elva som var med hoppade med betydligt snabbare kalotter och de landade inte direkt på disken utan snarare swoopade förbi med hög fart och "stämplade" resultat med foten.

Michael Alpfors, årets silvermedaljör på SM, vann, och det var tajt mellan

andra och tredje platsen. Per Thonning vann över swooparen Jesper Forsman med endast två cm. Gästhopparen Holger Schmidt, FGCC, kom på en fjärde plats med 34 cm precis som SFK:s Uno Alpfors. Holger Schmidt, som är ganska ny i fallskärmssverige, har lärt sig mycket från årets DM södra.

Deltävling på vägen

I FS4 ställde fyra lag upp. Sammansättningen var allt från "vi kan väl hoppa i DM" till ett ungt satsande första års-lag som kommer att prestera ännu bättre nästa år. Positivt var att alla hade mycket roligt, sporrades av att tävla och hittade den där tävlingsandan och tävlingsmänniskan i sig som några inte tror sig ha.

Det är just det som distriktsmästerskapen är till för. Den första större seriösa tävlingen efter Fallsvenskan och klubbmästerskap, som är en bra deltävling på vägen mot Svenska Cupen och SM.

Estrella Pop De Light, SM-fyra i fyrmannahoppningens A-klass tidigare i år, visade att årets träning och tävlande gett resultat. Svårigheten med högerdörr bemästrade de bättre än hemmahopparna. Trots att göteborgarna kanske inte fick

Narit Pidokrajt

det bästa utfallet kunde de i alla fall ohotat hoppa hem det första DM-södra guld till FKCG.

Vinnaren i precision
Michael Alpfors.

Vad är distriktsmästerskap?

Distriktsmästerskapen, DM, arrangeras i distrikten Södra, Mitt och Norra. I år hölls DM södra på Everöd där SFK var värd och det tävlades i FS4 och precision. DM är till för alla som vill tävla, oavsett vilken klubb eller distrikt man tillhör, och regleras av SFF:s tävlingsregler och bestämmelser.

Att nästan förlora

Mitt första DM var 1995. Jag misslyckades i ett hopp och Alpfors senior vann. Detta genererade ny energi och revanschlusta kommande år. Det året gick det bättre och jag vann mitt första DM-guld i precision och sedan dess har jag kammat hem första platsen.

I år såg det inte bra ut efter första hoppet. Efter en tids sjukdom och därmed levandes på marken var förberedelserna i luften obefintliga. Första hoppet var därmed lite ringrostigt vilket visades sig i ett felaktigt beslut väl in på finalen. Hängandes 50 meter upp, sjunkandes ner bakom en termikbubbla kom tankarna: "Nu är det kört!" och sedan: "Men, ge inte upp förrän du står på marken". Och efter en låg flär snett in över disken lyckades jag sladda in tolv cm med fel fot.

Uno Alpfors och Per Thonning började bra med två cm vardera och chansen fanns nu för en ny segrare. Inget tidigare år har möjligheterna varit större för motståndarna att vinna efter första hoppet. Det enda man kan göra är att göra om och göra bättre. Mina två cm i andra hoppet mot snöpliga 16 cm för både Uno och Per gjorde att jag snabbt låg bra till igen.

Inför sista rundan var ställningen: Michael Alpfors 14 cm, Uno Alpfors, Per Thonning och Holger Schmidt 18 cm och Jesper Forsman 22 cm. Eftersom vindförhållanden varierande var förutsätt-

De två bästa på årets DM Södra: Per Thonning och Michael Alpfors (höger).

Narit Pidokrajt

ningarna olika i varje omgång och för varje hoppare. Det medförde att alla kände att chansen på vinst fanns oavsett placering inför sista hoppet.

Jesper Forsman var först ut. Resultatet blev en cm, med HP-kalott! Holger Schmidt fick 16 cm... scheisse! Därefter kommer Uno Alpfors glidandes över och nådde nästan med tän, 16 cm! Per Thonning bromsade ner hårt de sista meterna och sträckte sig in, tre cm! Nu återstod vad jag skulle göra av en bra final. Lugna sista meter och fokuserad landning... en cm! Lättad konstaterade jag att det gick vägen även 2014!

Michael Alpfors

Resultat DM södra 2014

FS4, klass A

	1	2	3	totalt
1. Estrella Pop De Light, FKCC	6	6	5	17
2. Al, SFK	2	4	5	11
3. Toggles on fire, SFK	4	3	1	8
4. Cumulonimbus, SFK	3	1	2	6

Individuell precision

	1	2	3	totalt
1. Alpfors Michael, SFK	12	2	1	15
2. Thonning Per, SFK	2	16	3	21
3. Forsman Jesper, SFK	11	11	1	23
4. Cederholm Adrian, SFK	13	10	11	34
4. Schmidt Holger, FGCC	16	2	16	34
4. Alpfors Uno, SFK	2	16	16	34
7. Jacobsson Ville, SFK	13	16	16	45
8. Hellmark Toby, SFK	16	14	16	46
9. Lysell Bengt, SFK	16	16	16	48
9. Kristiansen Jonas, FKCG	16	16	16	48
9. Nilsson Jonas, SFK	16	16	16	48
9. Tyvik Kristoffer, FKCG	16	16	16	48
9. Salomonsson Michel, FKCG	16	16	16	48
9. Sveno Nina, SFK	16	16	16	48
9. Björkman Peter, FKCG	16	16	16	48
9. Andersson Sebastian, FKCG	16	16	16	48
9. Björk Thomas, SFK	16	16	16	48

Lagprecision

	1	2	3	totalt
1. Skånes Bästa, SFK	16	34	20	70
2. Al, SFK	43	41	33	117
3. Estrella Pop De Light, FKCG	48	48	48	144

Birdman Boogie

Under en långhelg i augusti anordnades Birdman Boogie i Gryttjom, ett boogie för wingsuithoppare. Ett lyckat event vad gäller både hoppning och väder.

Text Virginia Åslund
Foto Johannes Klefbohm

”Wingsuit-hoppning är inte jättestort i Sverige och jag ville ge hopparna möjligheten att utforska vad man kan utvecklas i inom den grenen. Men min huvuduppgift var att se till att alla hade det bra!” säger Jari Kuosma, projektledare och initiativtagare till Birdman Boogie.

Det var cirka 20 deltagare som under lägret hoppade i flock och byggde formationer.

”På lägret byggde vi mycket stora formationer, stora i svenska mått, som jag filmade. Även nybörjare fick en hel del coaching i mindre grupper. Det är sällan wingsuitläger blir av i Sverige så det var verkligen jätteskoj. Jag lärde mig lite nya kameramoves, som att flyga runt formationen på mage och rygg, vilket var otro-

Jari Kuosma, initiativtagare till Birdman Boogie, flyger över Gryttjom.

ligt kul och lärorikt”, säger Johannes Klefbohm, en av deltagarna.

Hoppningen blandades med seminarier om allt från hur man bygger formationer, exit-teknik, hur man dockar en flock till allmänna tips och tricks. Det var Jari tillsammans med sitt wingsuitlag Top Gun som coachade och höll seminarier.

De två första dagarna var reserverade för Top Gun att gå igenom upplägget och akklimatisera innan lägret kom igång.

På frågan om det blev som han hade tänkt sig svarar Jari Kuosma: ”Nej, inte alls. Allt blev ännu bättre! Vi hade så fina moln och det var så fina människor som deltog. Allt var riktigt bra!” ■

FK Dala firade 40 år

Lördagen den 9 augusti firade Fallskärmsklubben Dala 40 år med pompa och ståt. Det blev en fantastisk dag i nostalgins tecken med gäster både från när och fjärran.

Text **Martin Eidensten**

Foto **Johan Bond**

Johan Bond var festgeneral och samordnade alla som tillsammans såg till att klubben firades på ett storslaget vis.

Totalt var det över 150 gäster på middagen och de flesta av dem var även där under dagen och deltog i alla de olika aktiviteter som stod till buds i det vackra vädret.

Tema nostalgi

”Allting gick i nostalgins tema. Vi hade en tipspromenad och en nostalgihörna med gamla fallskärmsutrustningar. Där hade vi gjort i ordning kompletta utrustningar från vart tionde år, från gamla militära grejer till nya och moderna sportriggar. Sen hade vi också PC-hoppning, vi har tre rundkalotter och körde tre uppvisningslifter med dem. Det var kul för dem som kom ut och besökte oss att få se det eftersom det inte sker varje dag”, säger Johan Bond.

De erbjöd också tandemhopp till självkostnadspris för gamla medlemmar som inte längre var aktiva hoppare så de återigen kunde få känna på frifall och se klubben uppifrån.

”Det var väldigt uppskattat. De kom ju ut för att titta på fallskärms hoppning och nu var det även flera som fick göra ett hopp”, berättar Johan.

Även trerättersmiddagen i hangaren fick inslag av nostalgi med en diavidsvisning av gamla bilder och en jubileumsfilm som Martin Flink redigerat ihop.

Väl uppvtade

Dala fick under dagen besök både av Stockholms Fallskärmsklubb och av Fallskärmsklubben Aros.

”Stockholmsklubben kom med sin Twin Otter och gjorde inhopp och stannade över dagen och hoppade och festade med oss. Aros kom med sin Caravan och gjorde inhopp där de gjorde en formation som skrev ut ’40 år’.”

De fick också en plakett av förbundet som en gratulation till jubileet.

Många gamla medlemmar

”Det kom också många gamla medlemmar som inte är aktiva idag.” berättar Johan.

”Säkert upp emot 30 personer och en del av dem var med vid uppstarten 1973.”

Det var detta Johan tyckte var det absolut roligaste med dagen.

”De som inte är aktiva idag och kanske inte varit ut på klubben på tio-femton år. Att de ändå tog sig tid att faktiskt komma ut. Det var kul att återse dem. Till exempel hoppmästaren som släppte mig på mitt första hopp.” ■

I nostalgihörnan fanns fallskärmsutrustningar från vart tionde år, från gamla militära grejer till nya moderna sportriggar.

I nostalgins tecken körde man tre uppvisningslifter med tre gamla rundkalotter av Para Commander-typ.

Fallskärmsklubben Dala

Dala Fallskärmsklubb, DFK, bildades sommaren 1973 av ett antal Borlängebor. Klubben var från början en sektion till Östersunds Fallskärmsklubb. När man utbildat ett antal instruktörer kunde DFK 1974 bilda egen verksamhet. DFK:s verksamhet övertogs 1994 av Fallskärmsklubben Dala (FKD) av ekonomiska skäl och samtliga medlemmar i DFK tecknade nytt medlemskap i FKD.

FKD bedriver idag en relativt intensiv verksamhet på Romme flygfält. Klubben utför varje år cirka 3 000-5 000 hopp och flyger cirka 275 timmar.

Smögen

Om du frågar efter Johan Edvall på ett hoppfält i Sverige är det troligen inte så många som förstår vem du menar. Om du istället frågar efter "Smögen" är det garanterat fler som har koll, troligen de allra flesta. Han har ett otroligt driv och intresse för tävling vilket har tagit honom till elitnivå i flera olika grenar.

Text: Martin Eidensten
Foto: Privat arkiv

Smeknamnet fick Johan när han gick på brandskolan i Skövde och det kommer ifrån att han helt enkelt är uppväxt på Smögen. Så för enkelhetens skull så fortsätter vi att kalla Johan för Smögen i denna text.

Gymnasielärare pratade hoppning

Smögens hoppkarriär började i samband med att han studerade till flygtekniker på Hässlögymnasiet i Västerås 2002.

"En av mina lärare var Sami Häkillä. Han var väldigt aktiv och snackade mycket om hoppning vilket gjorde mig väldigt intresserad. Jag hade bara varit i Västerås ett par veckor när jag skrev upp mig på en kurs."

Det blev konventionell kurs och allt flöt på bra. Smögen fick sitt A-certifikat i slutet på maj 2003, utan ett enda underkänt hopp och utan någon större nervositet eller oro.

I början blev det dock inte så många hopp. Smögen började på brandskolan i Skövde 2004 och satsade samtidigt på dykning.

"Jag blev divemaster och jobbade med dykning på Smögen under somrarna. Men jag höll fallskärmscertifikatet vid liv hela tiden med några få hopp varje år ända fram till senhösten 2005 då jag köpte en rigg med Merit 190. Då hade jag totalt 41 hopp."

Det var först när Smögen var färdig brandman och kom till Motala brandstation 2006 som han tog tag i hoppningen på allvar.

"Jag blev medlem i Linköpings Fallskärmsklubb och gjorde 60 hopp det året. Jag gick också med i styrelsen och rätt snart var det 2007. Under det året var jag med på mitt första Basic Camp och totalt blev det 118 hopp den säsongen."

Basic Camp gav tävlingsintresse

"Jag friflög mest efter utbildningen och gjorde olika 'flumhopp' fram till jag kom till Basic Camp och träffade Mattias Nord. Jag inspirerades över hans kroppskontroll och vad han kunde göra i frifall.

Det var då jag bestämde mig för att satsa på FS-hoppning."

På sitt andra Basic Camp, 2008, träffade Smögen Seth Ericson som också ville starta ett lag och tävla. Och tillsammans med Jonas "Homer" Fransson, Håkan Sagvik och Johannes Klefbohm startade de FS-laget Top Gun. Redan här hade Smögen siktet ställt på att vara med i svenska landslaget.

"Ingen av oss hade direkt koll på hoppning mer än att vi hade kört Basic Camp, men vi satsade hårt i början och ➤

Fyrmanslaget
Bardagi i en
"sidebody".

Niklas Flödenjö

Smögen jobbade en period med dykning under somrarna.

2013 startade Smögen Swedish Skydive Crew (SSC) tillsammans med Larry Nyström.

rulltränande under hösten med Kaula som coach. Sen under 2009 hade vi en budget på 300 hopp och 16 timmar tunnel." Top Gun kom trea på SM 2009 med 11,7 i snitt.

Bardagi

"I slutet av säsongen ville jag och Seth lite mer och i samband med att landslaget i FS4, Evolution, splittrades efter världscupen 2009 så gjorde jag och Seth en liten prövning med Kaula och Rikard Rodensjö och så startade vi Bardagi, med Niklas Rodensjö på video."

"Det blev mitt liv under de följande åren, runt 500 hopp om året och massor med tunnel."

2010 vann Bardagi kampen om att bli landslag i en utslagstävling och de fick åka på VM i Ryssland.

"Där satte vi svenskt rekord med 35 poäng. Sen var vi landslag hela vägen fram till Dubai 2012 där vi satte nytt svenskt snittrekord på 19,1."

Även om Bardagi tagit ett år i taget var detta en milstolpe de varit överens om redan från början. Samtliga lagmedlemmar ville visserligen fortsätta men alla hade

Rikard Rodensjö

Jag lärde känna Smögen 2010 när vi startade Bardagi. Jag hade hört att han var en talang på fyrmanna och det visade sig vara sant.

Han studerar de saker han vill bli bra på väldigt noga. Han är väldigt organiserad och allt ska loggas och sorteras. Under våra år i Bardagi blev vi riktigt bra vänner. Bettan brukar säga att jag och Smögen skulle kunna korta våra telefonsamtal med 90 procent om vi bara slutade "tramsa runt".

Smögen är mån om att folk runt honom har det bra. Han skämtar mycket och det gäller att vara på sin vakt för man vet aldrig vad han hittar på.

Ibland så blir han väldigt engagerad i saker. Plötsligt så ska all mat vara ekologisk eller som den gången när vi irrade runt i Orlando och letade efter Kitchen aid-tillbehör. Det blev många långa promenader mellan affärer för att återigen hitta samma utbud som i alla andra butiker vi varit i.

Smögen är en väldigt bra lagkamrat och jag hoppas vi får ta lite fler medaljer tillsammans i framtiden.

Jag vet inte var han får all energi ifrån men han har svårt att ta det lugnt. Vem annars hoppas lag, skaffar familj, ritar och bygger eget hus av lösvirke, hoppar tandem, samtidigt som han jobbar på brandstationen.

Nu är han en av mina bästa vänner och jag tror vi kommer få se mycket mer av honom i sporten framöver.

olika ambition och förutsättningar så Bardagis satsning tog slut här.

FF, AFF och tandem

Det tog det inte lång tid för Smögen att börja arbeta med hoppning vid sidan av sitt jobb som brandman.

"2009 blev jag AFF-instruktör och 2010 blev jag tandempilot och det blev mycket arbetshoppning för att få ihop det till de olika lagsatsningarna."

Detta gjorde han alltså vid sidan av sitt heltidsjobb som brandman.

"Jag var tvungen att jobba lite dubbelt. Men det har alltid gått smidigt att byta pass med kollegor på stationen."

Smögen ägnade sig också åt att öva friflygning i tunnel närhelst det fanns en möjlighet vilket ledde till att Smögen började med VFS efter Bardagis satsning.

VFS och mer FS

"Från 2010 har jag vid sidan av all lagträning tränat lite friflygning i tunnel och när jag var på VM i Dubai så pratade jag lite med VFS-laget VTR. De visade lite

Lotta Edvall, hustru

"Vilken kille!"
Det var nog bland det första jag tänkte när jag 2006 träffade Johan för första gången.

Inte bara för att han stod i uppknäppt skjorta och sjöng "jag vill vara din Margareta", utan för att han redan då var en kille med mycket driv och vilja.

Johan har alltid älskat fallskärms-hoppningen, och det var nog i samband med den första lagsatsningen med Top Gun som jag märkte att han verkligen fick upp ögonen för sporten.

Han har ett mål med hoppningen och något som han verkligen ville satsa på.

När Johan vill satsa på något så gör han det helhjärtat, och även om det är något svårt eller nästintill omöjligt så lyckas han ändå att fullfölja uppgiften.

Det är oerhört inspirerande att se en person som har hittat något som han verkligen brinner för och som man ser ger mycket glädje.

Mycket har ju hänt sedan 2006, giftermål, barn och husbygge. Tiden till annat har varit lite svår att hitta de senaste tre åren men jag märker på Johan att viljan att hitta nya mål med hoppningen och att fortsätta utvecklas och bli bättre finns där, frågan är bara med vad?

I vilket fall som helst så kommer jag och barnen stötta honom och finnas där, för han har hittat något som ger glädje då vill man vara med att dela det.

intresse i att jag både kunde friflyga och hade FS-biten."

Smögen åkte iväg med Peter Nilsson och gjorde en video som visade vilken

Lars "Larry" Nyström

Slår man ihop en lagom dos 'damp' med en extrem nivå av målmedvetenhet och Sveriges största talang inom allt som har med fallskärms-hoppning att göra så får man Smögen.

Han är den där personen som vi nog alla känner en variant av, den som får allt han tar sig för att se lätt ut. Det spelar ingen roll vad det gäller. Om Smögen skulle få för sig att bli bäst i Sverige på poledancing, eller om att han ska skola om sig från brandman till läkare. Ja, då skulle det helt enkelt bli så.

nivå han var på i sin flygning och skickade den till VTR som tog in honom i laget.

"Jag hade lite tur där och fick direkt köra VFS med duktiga hoppare."

Med i VTR var Henrik Runbjörk, Martin Olsson och Fredrik Johansson.

"Jag satte mig och pluggade på alla block och randomness och sen när vi träffades så hade jag en hel del idéer om hur vi skulle lägga upp träningen. Det var nog en del nya grejer som de inte var så vana vid. Det är en väldigt svår gren och det var fantastisk kul att få hoppa med de som var så duktiga. Jag minns att jag var väldigt nervös när vi åkte till tunneln första gången."

De fick ihop fyra timmar tunnel och cirka 30 hopp och ställde upp på SM 2013.

Under samma SM tävlade Smögen även med FS-laget Hexagon, sponsrat av företaget med samma namn. Han hade också planer på att ställa upp i swooping men där sa Carolina Mallwitz, som var tävlingschef, ifrån.

"Det hade känts lite mycket ändå att ställa upp i tre grenar. Med VTR så tangerade vi svenska rekordet med sex poäng vilket jag ändå var nöjd med och med Hexagon kom vi på en delad fjärde plats med Exact med 12,8 i snitt."

Under hösten 2013 och början 2014 gjorde Hexagon ytterligare försök för att få in mer träning men när de inte kom framåt lades planerna ned för att tävla 2014. Eftersom det inte heller blev något mer med VTR så blev det Smögens första tävlingsfria år på länge.

Swedish Skydive Crew

2013 var även året när Smögen startade upp Swedish Skydive Crew (SSC) tillsammans med Lars "Larry" Nyström. Tanken var från början att samla Sveriges bästa hoppare inom olika discipliner, dela kunskap med varandra, anordna läger och ha roligt tillsammans.

"Sen blev det ganska fort fokus på swooping som Larry, Tomas Almbo och Fredrik Eklund i SSC satsar hårt på nu."

När han inte hoppar

Smögen älskar att resa även när det inte är till olika hoppfält.

"Jag älskar att resa och sedan jag och Lotta träffades har vi åkt på tre backpackingresor och efter det minst en längre resa varje år."

Ett annat stort intresse är träning.

"Just nu är det militär hinderbana och tävlingar som Toughest, Tough Viking och Tjurruset som jag brinner för."

I september 2013 fick Smögen och hans fru Lotta sin första dotter Emma.

"Hela familjen var med i Dubai och hejjade på när jag var där på VM."

Att resa är en favorit – här vid kinesiska muren.

Sen kom andra dottern, Ellen, i januari i år.

Framtiden

"Sedan jag fick min första dotter Emma så är det många som frågat om jag ska sluta hoppa, men det kommer jag aldrig att göra.

I år har det varit lite tråkigt för det har varit mycket arbets-hoppning och jag vill ju träna och tävla, sen är det en fråga om vad jag ska tävla i. Jag sitter nu och funderar på swooping, VFS eller FS men det är inget som är spikat än. Men jag kommer tillbaka och tävlar igen. Detta var ju första året på många år nu utan SM och det var mycket jobbigt. Det är svårt att se andra tävla när man själv vill. Men jag fick ju vara med på headdown-rekordet i alla fall och det var mycket roligt." ■

Ett roligt minne är från ett hopp över DeLand 2011. Jag står på utsidan av flygplanet med mina 1500 hopp och funderar på var jag är och vad jag gör. Jag tänkte att detta är ju helt galet! Sedan gick key och allt var som vanligt.

SSC-cupen avgjord

Peter Törnrestam

Lars Nyström med sikte på "hundrarutan".

För andra gången i år samlades ett gäng swoopare i Gryttjom för att se vem som kunde swoopa längst, snabbast och träffa mitt i prick. Gynnsamma väderförhållanden bäddade även för ett nytt svenskt rekord.

Text Tomas Almbo
Foto Peter Törnrestam, Narit Pidokrajt

SSC-cupen är en swooptävling bestående av två deltävlingar där den första gick av stapeln i juni och den andra i mitten av september. Tävlingen anordnas av laget SSC Swoop och Stockholms

Fallskärmsklubb tillsammans med domare från förbundet.

"Vi tyckte helt enkelt att det fanns för få swooptävlingar i Sverige så vi anordnade vår egen swoopcup" berättar

Tävlingssugna swoopare på SSC-cupens andra tävling i år.

Fredrik Eklund, medlem i SSC Swoop. Syftet var framförallt att ge swoopare mer tävlingsvana eftersom SM tidigare är varit den enda tävlingen i Sverige.

Vid den första deltävlingen deltog världsmästaren Curt Bartholomew och hans fru Jeannie Bartholomew. Även på den andra deltävlingen fanns tävlande från andra länder. Från Finland kom tre deltagare som tidigare i år deltagit i Advanced Swoop Camp i Gryttjom. Finland saknar pond, så att få komma tillbaka till Gryttjom och tävla sågs som något mycket positivt.

Även från Danmark kom ett gäng swoopare, bland annat Christian Weber som tog guld i zonprecision på tjeckiska Pink Open.

Johan Karlsson visar hur man drägar porden.

Svenskt rekord

Med på tävlingen fanns en av Sveriges bästa swoopare, Johan Karlsson. Efter ett år med skador var han åter tillbaka och tävlade, och det med besked.

Vädret gav möjlighet till snabba tider i delgrenen hastighet. Redan i första hoppet slog Johan sitt eget svenska rekord, för att sedan i andra göra ett ännu snabbare hopp. Det nya svenska rekordet i hastighet lyder på 2,329 sekunder, vilket så klart också gav seger i grenen.

”Det kändes otroligt bra att komma i gång att tävla igen. Jag har ju haft lite mycket skador detta år, den ena avlöste den andra. Så att kunna bevisa för sig själv att

man kan komma tillbaka efter ett sådant år känns otroligt skönt” säger Johan.

Han fortsätter ”Att även kunna ta mitt eget svenska rekord två gånger på rad känns ju naturligtvis fantastiskt och otroligt viktigt för självförtroendet. Så nu är det hundra procent träning inför VM och jag hoppas naturligtvis på en VM-medalj i någon av grenarna.”

Nico cupens totalsegrare

Tävlingen bestod av sex hopp, två hopp i varje gren, där till slut Johan Karlsson stod som segrare, följt av Christian Weber och Nico Emanuelson. Dessa tre tog även pallplatserna i delgrenarna hastighet och

Totalsegrare i cupen blev Nico Emanuelsson, tvåa Lars Nyström och trea Fredrik Eklund.

distans. I grenen zonprecision stod dock Lars Nyström överst på pallen följt av Fredrik Eklund och Tobias Alsiö. När resultatet från de båda cuperna räknades samman stod Nico Emanuelsson som totalsegrare. Tvåa blev Lars Nyström och på tredje plats kom Fredrik Eklund.

SSC-cupen har nu funnits i två år och har utvecklats med varje ny deltävling. Målet till nästa år är att tävlingarna ska bestå av nio hopp istället för nuvarande sex. Troligt är att det nästa år kommer att finnas prispengar i potten. ■

Vertikalt rekord

i headdown

Rekordet i 20-manna headdown var nära att inte bli av. "Jag var redo att avbryta men blev övertalad att göra ett sista försök, vilket var tur för då satt den" säger Janne Latvala, en av organisatörerna.

Text **My Annie Svelander**
Foto **Per Nissborg**

Totalt gjordes sju försök till ett rekord. Ambitionen från början var att sätta ett rekord med 24 hoppare. Men på grund av tidspress och ett begränsat antal lifter säkrade man rekordet genom att under de två sista rekordförsöken minska antalet medverkande till 20. Man lyckades därmed slå rekordet på 17 hoppare från 2011.

Vi var med på ny rekordet i headdown

Marie Sjödin	Jenny Norin
Tommy Gustavsson	Henrik Runbjörk
Janne Latvala	Adrian Cederholm
Marcos Gonzales	Fredrik Johansson
Nina Forsberg	Fredrik Panzar
Jocke Wetterfors	Jens Lindblad
Isac Östman	Alex Ranström
Johan "Smögen" Edvall	Tim Samuelsson
Johannes "Heffie" Bergfors	Jesper Forsman
Martin Olsson	Henrik "Kicke" Johansson

Per Nissborg var fotograf

Det var under två dagar i augusti som huvudansvariga Janne Latvala och Nina Forsberg i samarbete med Carolina Mallwitz och friflygar-landslaget Orion Freefly organiserade rekordhoppet i Gryttjom.

"Vi tänkte att 24 personer var en symmetrisk och enkel formation och samtidigt det maximala antalet personer vi kunde ta i Twin Ottern inklusive kameraman", säger Janne.

Men redan under första dagen minskades antalet hoppare till 23 samtidigt som några slotter ändrats om från originalplanen, i syfte att stärka formationen på ställen där den flög sämre. Det var nära att formationen satt och dag två gjordes ett försök med 24 personer igen.

"Vi var ungefär en halv sekund från att sätta ett av försöken, trots att formationen flög oroligt", berättar Janne.

Bonusförsök på övertid

Inför det som var menat att vara sista försöket sänktes antalet personer till 20 för att försöka säkra ett rekord.

Under ett rekordförsök finns mycket att tänka på för de som organiserar. Det gäller att vara flexibel i sin planering och samtidigt inte göra för stora ändringar. Men trots noggrant övervägande och detaljerad planering var detta, det sista hoppet, sämst på hela lägret.

"Men vi kunde då se vilka som var inne snabbt, flög sin slott stabilt och på nivå, presenterade bra och rena grepp och var starka i sin position", menar Janne som blev övertalad att göra ytterligare ett försök.

Det var då söndag kväll och folk hade börjat lämna hoppfältet. Man frågade Marcos Gonzales om han kunde tänka sig att stanna en stund till, trots att bilen redan var packad. Marcos hade nämligen inte anmält något intresse att delta i headdown-rekordet från början utan blev tillfrågad kvällen före rekordförsöket om att ersätta Petter Jönsson som skadat axeln under SM.

"Planen var att vi skulle åka hem eftersom semestern var slut och vi behövde förbereda jobb och fritidsstart för barnen. Men det skulle ha känts dumt att lämna alla i sticket när samtliga ville göra det där sista försöket", säger Marcos.

Förberedelser kan bli bättre

En av anledningarna till att man inte klarade att sätta rekordet med 24 hoppare var att många inte var tillräckligt förberedda, även om det fanns många riktigt bra flygare på plats. Tanken var att det skulle organiseras förberedande läger både i Gryttjom och i Näsinge. Det blev inte av i Gryttjom och till det i Näsinge kom tretton personer varav tio dök upp till rekordförsöket. Av dem var sju med på det slutgiltiga rekordet.

Men närmare 30 personer dök upp för att delta i headdown-rekordet, vilket var fler än förväntat.

"Förberedelserna inför nästa försök kan absolut bli bättre. Nästa rekord försöker vi sätta nästa år eller året därpå. Jag tror att med rätt folk på plats, rätt flygkapacitet, mer tid och fler lifter både före och under själva rekordet... då kan vi sätta 30 plus", avslutar Janne. ■

Janne Latvala, en av organisatörerna.

Anders G.

KONTAKTA

SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Ronny Modigs,
e-post: ordforande@sff.se

Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se

Ledamot: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com

Ledamot/kommunikation: Boel Stier,
e-post: boel@sff.se

Ledamot: Christer Dahl,
e-post: dahl.christer@gmail.com

Suppleant/förbundsjurist: Håkan Dahlquist,
e-post: hakan@sff.se

Suppleant/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Valberedningen

Uno Alpfors (sammanställande),
e-post: uno.alpfors@swipnet.se

Markus Andersson,
e-post: andersson.markus@gmail.com

Andreas Frisk, e-post: ante.frisk@gmail.com

Lennart Vestbom, (suppleant),
e-post: lennart@fgcc.nu

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se

Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se

Kommunikationsansvarig samt kontaktperson
för kommunikationskommittén: Boel Stier,
e-post: boel@sff.se

Förbundsjurist, allmänrättsliga frågor, avtal,
försäkringar, tävling: Håkan Dahlquist,
e-post: hakan@sff.se

Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Materielkommittén: Henrik Grentzelius,
e-post: henrik.grentzelius@comhem.se

Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se

Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se

Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Ronny Modigs,
ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Gunilla Sigurd,
ledamot

Boel Stier,
ledamot

Christer Dahl,
ledamot

Håkan Dahlquist,
suppleant

Daniel Ingered,
suppleant

Petter Alfsson-Thoor,
riksinstruktör

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

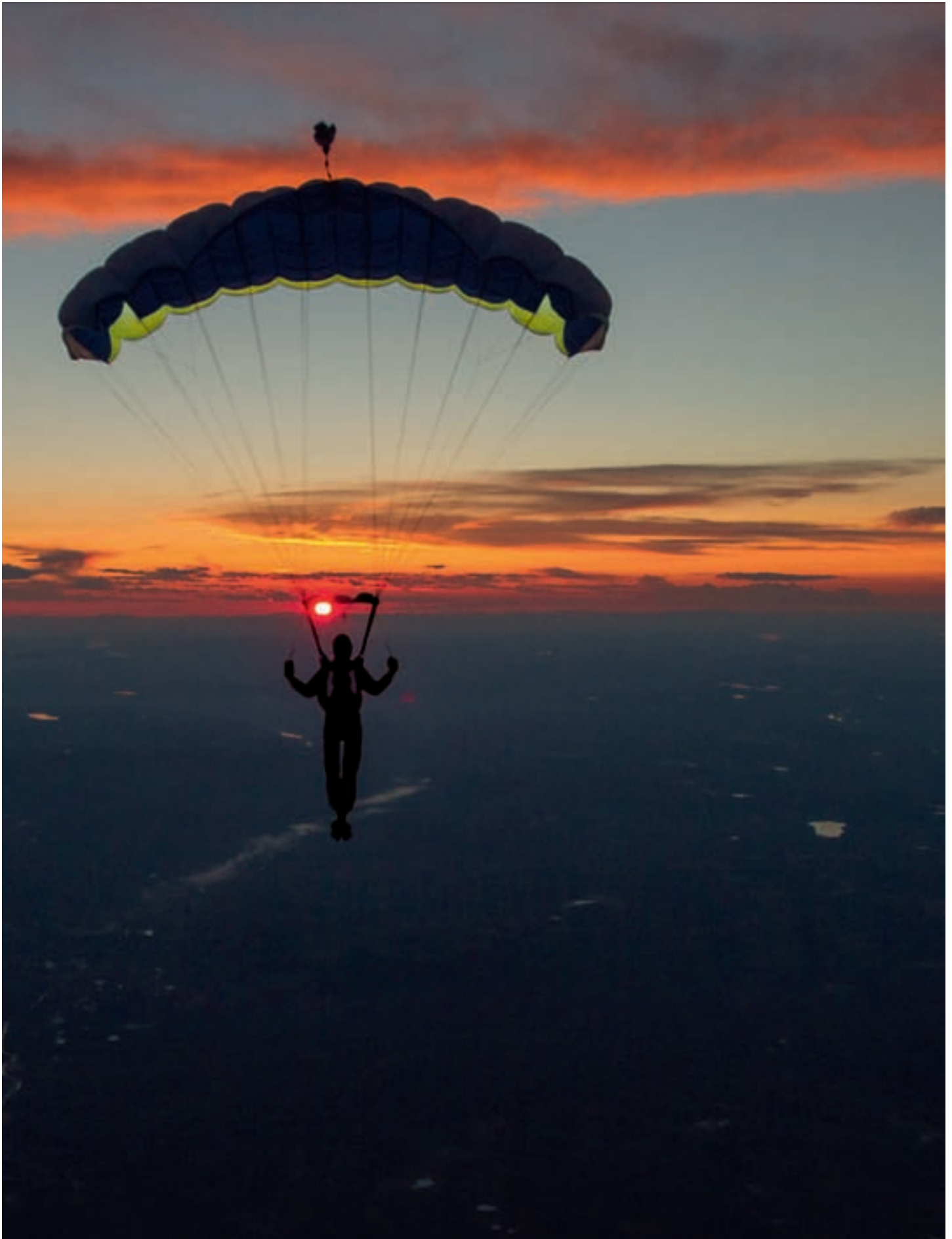
Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Dalahopparen Carl-Oskar Bohlin under ett av veckans många skymningshopp på årets hoppvecka i Orsa.

Foto Robert Rydén